

SÖYLEŞİ ÜÇ AYLIK ŞİİR DERGİSİ HÜZÜN VE HATIRA

KIŞ 2010

SAYI 2

Edited by Nesrin Eruysal

SÖYLEŞİ ÜÇ AYLIK ŞİİR DERGİSİ
WINTER 2010 VOLUME 2
MELANCHOLY AND MEMORY

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Türkçe English

Editorial / Editorial

v

vi

Nesrin Eruysal

ŞİİRLER / POEMS

Kenneth Rosen

Benjamin'in Metaforu

2

42

Alfred Corn

Ah Leyla Vah Leyla

2

42

Hatıra

3

43

Reshma Aquil

Meftun

4

44

Uyuyan Rüzgar

4

44

John Muckle

Birkaç Oda

5

45

Immanuel Mifsud

Udolni Caddesi'nde, Brno

6

46

Hasar Görmüş Charles Köprüsünden Bir Şiir, Prag

7

47

Cem Uzungüneş

İhtiyar Tutku

8

48

Nöbetçi Ölüm

9

49

Carlos Barbarito

Beş Şiir

10

50

Koray Feyiz

İki Deniz Şiiri

13

53

Düşler

14

54

Ken Fifer

Begonyalar

15

55

Suyun Tarihi

16

56

Mark Cobley		
Dudaklarının Sözcükleri Biçimlendirdiğini Görüyorum	17	57
Akıp Gitmek	18	58
Meropa	18	58
Thor Stefansson		
Senin Işığında	19	59
Tree Riesener		
Esmer Amber	22	62
Barbara Crooker		
Ayçiçekleri	23	63
Kasım	24	63
Hedy Habra		
Nargile	25	64
Abha Iyengar		
Keder	25	66
Zamanın Geçışı	26	66
Aine MacAodha		
Hatırlayış	26	67
Carla Scarano D'Antonio		
Çemberimi Genişletirken	27	68
Sabahleyin Kar	28	68
Roberta Burnett		
Kaliforniya'da Geçen Bir Çocukluktan İki An	29	69
Abdülkadir Paksoy		
Güz Telaşı	30	70
Geoff Cooper		
Göklerden	30	70
Scott M. Potter		
Arkadaşlar	31	71
Anjan Sen		
Köy	32	72
Gölge	32	72
Jal/ Paani	33	73

Uluer Aydoğdu		
Bir Bilinç Gezintisine Çıkış İçin (I)	33	73
Charles Clifford Brooks III		
Mavi Pazar	34	74
Fırtınalı Gece	35	75
Kaosa Biçim Veren Günışığı	35	75
Fabiano Alborghetti		
Güçsüzlerin Kaydı'ndan Şiirler	36	76
KATKIDA BULUNANLAR / BIOGRAPHIES	81	90

EDITORIAL

“Ah! ne büyüktür dünya lambaların ışığında. Hatıranın gözlerinde ne küçüktür dünya!” Charles Baudelaire

Derginin bu sayısında yer alan şiirler bir metin olarak benliğin haritasını çıkararak hatıraları arşivlemeye çalışmakta, bu metnin içinde belleğin bir daha ele geçmeyecek imgeleri uçuşmakta ve tekrar hatırlanmaktadır. Duyusal hatırlayışlar, düşünce-imge kaynaşımından oluşan çok katmanlı parşömenler, kayıp giden düş imgeleri insanlığın topografik melankolisini seslendiren ve yansılayan ulu manzaralar arasında ve ölümlere tanıklık eden metropollerde yaşayan şairler tarafından yaratılmışlardır. Bu şiirlerde geçmiş hatırlanmak üzere vardır. Bu geçmiş farkına varıldığı anda bilinçte ışıyan bir imge olarak ancak kısa bir süre için yakalanabilir. Walter Benjamin imgeyi bilginin tekrar tekrar ve ancak bir anlığına kurtarılmasının neden olduğu çıkmazın temsili olarak görmüştür.

Benjamin “Hikaye Anlatıcısı Nikolay Leskov’un Eserleri Üzerine Düşünceler” başlıklı yazısında, hikaye anlatma sanatının sona ermekte olduğunu öne sürer. Deneyimleri paylaşma yeteneğimiz elimizden alınmıştır. Deneyim hızlı bir düşüşle değerini yitirmiştir: “Hikaye anlatma sanatı sona ermektedir, çünkü gerçeğin, bilgeliğin epik boyutu ölmeye başlamıştır.” Benjamin Şehrazat’ın hikayeleri birbirine bağlamasını halı örmeye benzetir. O ölümü uzakta tutmak için birbirine düğümlenen hikayeler anlatmakta ve içiçe geçmiş renkli hikayelerin sıralandığı kendine özgü bir evren yaratmaktadır.

Benjamin’e göre insan doğanın topografik anatomisiyle karşı karşıya geldiği zaman melankoliye kapılmaz. Asıl melankolik olan insanın bakışı altında ikinci plana itilmiş olan doğanın ta kendisidir. Benjamin, “Kendi Başına Dil ve İnsan Dili” adlı yazısında ilk günahattan sonra, insan dillerinin doğanın mutlak dilini kusurlu bir biçimde insanlığın doğaçlama diline tercüme etmesinin sonucunda, doğanın kendi dilinin gücünden ve etkili ifadesinden yoksun kaldığını anlatır. Bu yoksunluk “doğanın büyük hüznüne,” insani olmayan, kutsal kelama özlem duyan dilsizliğine, yas tutmasına, ilk günahın özelliklerini dile getirişine ve kaçınılmaz melankolisine neden olmuştur.

Nesrin Eruysal ve Kenneth Rosen

EDITORIAL

"Oh, how large the world is in the brightness of the lamps. How small the world is in the eyes of recollection." Charles Baudelaire

The poems in this issue strive to archive memories by mapping the self as a text where memory's irretrievable images flit past and recur. Sensory reminiscences, palimpsests of thought-image fusions, fleeting dream images are reproduced by poets who have sojourned in metropolises that bear witness to the dead and amid sublime landscapes that voice and refract humanity's topographical melancholy. The past in these poems only exists for remembering. It can be seized only briefly as an image that flashes in consciousness for the moment of its recognition. Walter Benjamin understood the image as reflecting the predicament of the continual and momentary rescue of knowledge.

In Benjamin's essay "The Storyteller, Reflections on the Works of Nikolai Leskov," he declares the art of storytelling is approaching its end. The ability to exchange experiences has been taken from us. Experience has precipitously fallen in value. "The art of storytelling is reaching its end because the epic dimension of truth, wisdom, has begun dying." Benjamin compares Schererazade's weave of stories to the weaving of a carpet. She narrates stories to fend off death and invokes a universe in her array of knotted and colorfully interwoven tales.

For Benjamin it is not humans that are melancholy when confronting their relationship to topology, but nature that is melancholy subordinated to the gaze of the human. Benjamin describes in "On Language as Such and on the Language of Man," how human languages effect an imperfect translation due to the Fall of the absolute language of nature into the improvised language of mankind, depriving the latter of cogency and effective expression. This deprivation produces the "great sorrow of nature"--its muteness yearning for a non-human, divine expression, its mourning and recapitulating the particulars of its fall, and inevitable melancholy.

Nesrin Eruysal and Kenneth Rosen

TÜRKÇE ŞİİRLER

KENNETH ROSEN

Benjamin'in Metaforu

Pireneler'in yüksek tepelerinde, Fransız granitiyle İspanyol selvisi
arasındaki farkı aydınlatan sınırdaki,
Işkenceyi değilse de, azabı beklerken, insan zekasının güneşli ve
muhtelif doruklarında,

Hayatın güçlükleri basmakalıp sözlere dönüştüğünde, gururlu,
utangaç, gösterişsiz,
seyrek bıyıklı ve yuvarlak gözlüklü Yahudi, kaderine razı olup,
son verdi hayatına,

Aydınlık, sıradışı zihni Walter Benjamin'in yok etti
kendini (yelek cebindeydi
siyanür). Aşkar olanı zordur dile getirmek. Sanatın
kökenini açıkladı

"Artık en önemli konularından örnekler verirken
kendini ortaya koyamayan" bir adamın
zorlukları içinde. Bu yüzden
eğer umuyorsanız

Ninniler ya da yemek dualarından fazlasını söylemeyi,
gidin hayatınızın Pireneler'ine,
Anlamın yittiği o yere ve yeni bir sözcük bulun
ölüme, aslında hiç gerekmeseydi.

Çeviren Nesrin Eruysal

ALFRED CORN

Ah Leyla Vah Leyla

Binbir Gece Masalları

Açıl susam açıl palmiye ağaçlı beldeler hazinesine,
İndüs'ten Magrib'e, Bağdat'a, Mekke'ye,
Şam'a, Kahire'ye, talih ve bilinmezliğin
Yılankavi ipek yollarını bezeyen kum tepelerine dalga dalga düştüğü diyara,
Allah'ın, O'na selam olsun, Yaradılışı süslediği,

Kötüleri cezalandırıp, iyileri ödüllendirmek için,
Cinleri, sarmaş dolaş deniz canavarlarından dev dalgaları
Dağlar kadar büyük kuşları gönderdiği-adları hep yanyana
Denizci Sinbad, Karacı Sinbad,
Boyacı Abu Kir ve Berber Abu Sir,
Kader çarkında yün gibi eğrilen
Karakterlerin yan öyküler yarattığı anlatılar,

Tamamlayıcı roller, tek göbekbağıyla bağlanmış içiçe bir dizi matris gibi
Şehrazat'ın gözbağcı, mırıltılı hikayeleri
Alışkanlık yapan, yağ lambasının aydınlattığı sözlerin yaratıcısı
Binbir gece boyunca, yazgılar hayal etti
yaklaşan ölümü dinleyiciye dönüştürebilsin diye,

Evren doğumun gergin ipliklerinden doğan karmaşada
Tasarlanan bir halı kadar hezeyan dolu bir faydacılık
Sürdürüyor dokumayı bir beşeri mekan, bir mihrabı
Duaların Bağışlayan'a gönderildiği,
Herşeyi verene, bilinen ve bilinmeyen
Alemlerin anahtarlarını elinde tutan
O'nun rahmeti hiç sona ermesin.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Hatıra

Siyah beşgenler, uçuşan apansız gölgeler
Döne döne giderler tuğladan, yüksek pencereci duvarlar boyunca
Karşıdaki arka bahçelerin sonunda uzanan.
Sessizlik, sona eren ve yeni başlayan yılın belli belirsiz notaları,
Tırmanır yerden solgun bir ışığın düştüğü
Kırmızı biberlere, sarımsak ve parlak elmalara.
Çekmecede, parfüm keseli mektup kutusunda
Bayraklar, kahramanlar, kuşlar ve çiçeklerle bezenmiş.

Eyaletler, iklimler ve beldeler
(Ürpertiyor kaç yıl geçtiğini saymak)
İpliği, makası alır başlardı
Desenli perdeleri dikmeye, her pencere
Sırayla donatılır – ya da yatıştırılırdı perdelerle. Perdeler
Gündüzü içeri alıp, gecenin yüzüne kapatılan.

Çeviren: Nesrin Eruysal

RESHMA AQUIL

Meftun

Gecenin yıldızlı bahçesi çiçek açıp
Sabah çamların arasından süzülünce
Tökezleyerek ineriz merdivenlerden
Kollarımız yastıkların etrafında ağırlaşmış
Parmaklıkları geçeriz tazelenerek
Üzüm asmasındaki çiçek kokularından.

Uykuyla ağırlaşıp
Her zamanki yataklarımıza yığılırız,
Böcekler ve sert döşemeden kurtulup.
Şimdi pervane uğulduyorken
Zihinlerimizi alışkanlıklara ilâştirerek.

Ama gün ortasında, alışkanlıklar arasında
Bellekten süzülür içeriye
O serin başlangıç saatlerinin hatırası
Hanımellerinin keskin kokusuyla
Ve guguk kuşunun şarkısıyla,

Biz kararlıyız
Bu gece yine yukarı sıvışmaya
Yıldızların silik hayallere dönüşmesini
Şafakta çiçek açmasını izlemeye.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Uyuyan Rüzgar

Döşegin altında güvendeyim diye düşündüm
Ama uyurken birkaç sayfa uçup gitti

Dualar için kalkan ellere
Rahibelerin sessizce mırıldandığı.

Zambak gibi kıyafetleri
Dizlerimizdeki tozu karartan,

Kızaran yüzler, haç çıkarılan alınlardan damlayan su,
Yine de minnettardım orada olduğuma.

Eve dönünce, baykuşlar ve yarasalar gibi uçardık,
Karanlık dar sokaklarda, ansızın beliren lağımlar

Koku geçene kadar sıkılan burunlar.
Ama Muharrem günlerinde, tuğladan evler yıkanmış,

Ağıtlarla ağarmış,
Güller kanla karışmış,

Neredeyse bir şenlikti, balkondan sarkardık,
Kimse yukarı bakmazdı.

İsa'nın
Kanıdır mabette.

Burada, yeni, öfkesiz, güvende
Zamanı aşan, zihinleri renklendiren, kalmak üzere gelen.

Ancak bazen, koruyucu duvarın ötesinde
Uyuyan rüzgarın zamanı ölçtüğünü hissediyorum,

Bir sabah ırmağın parıltısını ikiye böldüğünü
O eşi benzeri bulunmayanın yükselmesi için.

* İslami takvimde, Peygamberin torunu Hüseyin'in şehit düşmesinin anıldığı yas ayı. Dövünerek, ağlayarak ve yürüyüşlerle gerçekleştirilir.

Çeviren: Nesrin Eruysal

JOHN MUCKLE

Birkaç Oda

İlk odam annemin rahmindeydi,
ana yoldan sapılan yeşil tarlada bir karavan;
ikincisinde bir şişe siyah mürekkep fırlattım
duvara, Alfred Hitchcock'ın profiline benzeyen
şiddetli bir sıçrama. Alfred Hitchcock
Sunar..... beni, olasılıklarla dolu çocuğu;
üçüncü odam sıkışık bir çatı katındaydı
büyükannemin evinde, bir kız vardı orada
okuduğu öyküyü çabucak unuttuğum ve merhaba

dediğim büyük-büyükbabam, titreyen bir kaval,
saçları gümüş mürekkebiyle - Silvicrin'le iki kez yıkanmış bir adam;
dördüncü odam kan-karası bir koridorda
bir kat yukardaydı, bir blokta, beton direklerdeki bir dizi
çamaşır ipine bakıyordu, herbiri numaralıydı
kafamdaki saçlar gibi. Erkek kardeşim
mum fitili pembesi bir yatak örtüsünün üstünde doğdu,
pencerenin altında hafifçe uyuyan, viyaklayan
bir kurbağa; büyüdüğümde bekleme listesinde
bir üste çıktık, beşinci odam dardı
kediler ve fırtınalar evinde. Altıncısında
kız arkadaşım vardı, araba yıkama işindeydim,
ıslanırdım, ince bir gün ışığının altında yazarak
bir kırlangıç kasabasında, beşinciye geri döndüm
sonra yedinciye, uzun sürmedi-sekizinci odam
intikam kenti dediğim bir yere bakıyordu. Dokuzuncu odamda kafamı kazıttım,
kaba gözlerin nefreti, arkadaşların inceliği.
Onuncunun manzarası güzeldi, çan kulesi tepesine tırmanırdım, musluk
suyunun tadı kekremsiydi. Onbirinci bir gece yarısı kulesindeydi.
Onikinci ve onüçüncüyü çok tuhaf bir kızla paylaştım, neden öyleydi bilmiyordum,
hala da bilmiyorum ve ondördüncü odam
güzel bir günde yandı ve ayrıldım bu yüzden,
masumdum, herşeyde olduğu gibi. Onbeşinci ve onaltıncı odalarda
uzun kaldım, değer verilen bir arkadaşla.
Ayrıldık, ben Londra'ya taşınınca,
dışarı bakıp hayatımı planladığım
onyedinci odam, yukarda ışık lekelerinin üstünde.

Çeviren: Nesrin Eruysal

IMMANUEL MIFSUD

Udolni Caddesi'nde, Brno

Bindiğimiz her tramvayda sarar beni
Bu hüznün dağlar gibi.
Brno'nun boş sokakları gibi.
Udolni Caddesi'nde uyuyan sessizlik gibi.
Tek başına yaptığımız bu berbat yolculuk gibi
Meydanın ortasında karşılaştığımızdan beri.
Ruhsuz tıpkı bu kaldırımlar gibi.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Hasar Görmüş Charles Köprüsünden Bir Şiir, Prag

Sonra bakışını okumamı istedi.
Şimdi olmaz, gözlerimi
ırmağın suyunda yitirdiğimi görmüyor musun? dedim.

**

Gözlerimi kapatıp düş kurmamı söyledi
Ve düş kurdum ve uyandım ve gözlerimi açtım yeniden
Ve gerçeğe baktım dalgınlıkla.
Sigara yakıp, sessizce durdum.

**

Bu köprüden ilk geçtiğimde
Karakalem portremi yapan adamı tanıdım.
Yürüyüp geçerken saçlarının beyazladığını farkederek.
Kıvrık parmakları kağıdın üzerinde gezindi,
saatte üç portre yaparak.
Gülümsedim.
Resmimi yapmak için serdiği kağıda bakarmış gibi baktı yüzüme.
Şimdi olmaz. Bu kez yalnızca bakıyorum.
Çünkü saçların ağarmış, parmakların titriyor
Ve ben korkuyorum bu kez
Beni tam da olduğum gibi resmedeceğinden.

**

Ayaklarımın dibinde güvercin sesleri.
Seninkilerde bir yığın ölü yaprak.

**

Vitava'dan hoş bir rüzgar esiyor.

**

Karanlık çökerken, köprüde martılar çarmıha geriliyor,
ördeklerin çoktan uykuya daldığı ırmak gibi durgun,
tek başına bekleyen adam gibi sessiz,
beyazlar giyinmiş bir kadının aniden fırlayıp
sabaha dek onu içine alacağına dair
ölmeye yüz tutmuş umudu gibi
bu yüzden uyandığında elini ona doğru uzatır

ve bulur, bunun yerine, hızla akan ırmağı.

**

Köprüde donuyorum, karanlık oluyorum,
sanrılara kapılıp, her heykelle konuşuyorum
gülümseyip yere uzanan ve
serilip bir çiçek gibi ölen kadını görüyorum.
Sanırım bu son kez oluyor.

**

Soyunup aynaya baktı
ve yemin etti uzun mu uzun bir ağaç gördüğüne
meyvelerini ve yapraklarını döken.
Gözlerinin altına koyu siyah bir çizgi çekti
ve gözlerinden yıldızların düştüğünü hayal etti
göğüslerinde dinlenen ince toz pudra gibi.
Dudaklarını kan rengine boyadı.
Erkek soyundu ve aynaya baktı.
Bir gölün ortasında küçük bir kayık görür gibi oldu
sudan fışkıran iki ölü ağaçla birlikte.
Sonra güneşin çıktığını ve kayığın battığını gördü.
Kadına adıyla seslendi. Kapıya vuruldu.

(Prag, 29-9-2009)

Çeviren: Nesrin Eruysal

CEM UZUNGÜNEŞ

İhtiyar Tutku

“Tutkular, meltemin savurduğu uzun eşarplar gibi dalgalanıyordu.” M. Yourcenar

İnsan ömrü bir genç tutkuyu yatıştıramaz.
Tutku saf kalmak ister, güzel kalmak...

Tutku bize Mefistofeles'in değil,
daha fattan bir meleğin emridir.

Üstelik ruhumuzu satmadık,
ömür biçip satın aldık o ebedî gençliği.

Meleğim, fahişem, emirler yağdırıp durma,
üç gün ara ver. İçimi kemiren kurt.

Nasıl benziyor bak: la petit morte!
Sevişmek can çekişmektir.

Ruhumuzla tenimizle
kırışmağa buruşmağa başladık bak sevgilim.

Bu tutkulu korku, korkulu tutku;
terli tene sinmiş o dayanılmaz koku.
Ölüm, sevgilim ölüm, üç gün ara ver...
Boynumuzu ipek rüzgâr öpüyor.

Nihayet saflığı özlemek için
çok günah çok dış izi

omzumuzda, kasığımızda çok çığlık
anısı taşımak gerek. Ama yıllar günahlar

tutkunun saflığını bozamaz;
buruşmaz yüzümüze dokunan eşarp:

insan ömrü buna yetmez! Sevişmek
can çekişmek sarsılarak ağlayarak...

Hep saf tutku kalacak bir bakış var
ihtiyar yüzünde bak, dalgalanıyor;

bir bakır sikkedeki yüz gibi,
ifadesini bozmadan, sadece

zamanın çizikleriyle
biraz daha hırçın, daha hırçın.

Nöbetçi Ölüm

Hakkı'ya, gönül borcuyla...

Buzlu gece mavisi... Doğum kliniği...
Ankara garından çığlıksı sesler işittik.
Ölüm cam kuvezde nabız yokladı durdu.

Birbirimizin gözlerine, bakmadık.

(Camdan aylı geceye, bakmadık.)
Camda bakışlarımız karşılaşsın!
Bakışlarımız, bir sokak lâmbasının altında
nöbet tutan ölümle karşılaşsın!

Rahimde erken bir boşluk duygusu
ruhumuzun çeperlerini tekmeledi durdu.
Başlamamış bir hayatın telâşsı sardı
ışıklı koridorların çiğ sessizliğini.

Opera'da bir hayâlet baba, kezzaplı yüzüne
ay maskesi taktı. Susup, ölümün
hükmünü bekledik. Nöbetçi ölümün.
Sıhhiye'de Hitit Güneşi öylece durdu.

Ay öylece durdu; hiçbir şeyi imlemeden.
Hastane camlarında hemşireler aysardı.
Hava ilaç kokuyordu. Buz mavisî E.K.G. monitörleri,
bebeğin yaşamak şehvetini sınıadı durdu.

Hemşireler, endişenin şefkatli kız kardeşleri,
ölüme kayıtsızdılar ama, ölümün gizli emriyle
işaret parmaklarını şehvetsiz dudaklarına öptürüp
bizi bir ay sessizliğine davet ediyorlardı.

Cam kuvezdeki bebek, katılmış ağlamasıyla
hızla merdivenlerden inen pelerinli bir babayı
çağırdı durdu; nöbetçi eczanenin endişeli (turuncu)
ışığına doğru, dolunayla mayalanmış bir dehşete doğru...

CARLOS BARBARITO

Beş Şiir

Ateş olabilirdim, tarlalarda bir tavşan...

Ateş olabilirdim, tarlalarda bir tavşan.
Hayır. Bir şimşegın çakışsı yönetir,
belirler, sayfa kenarlarını yapıştıır
Kitabın.
Her biri kendi gölgesi ve ağırlığıyla.

Bir ağaç olabilirdim, Tarot, bir meyve.
Hayır. Gri su,
yavaş, kadim. Dünya
ıslanıyor. Biçimsiz sıvı,
uzanımsız, yönsüz.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Tekrar tekrar denedi...

Tekrar tekrar denedi,
Başaramadı, soyunu sürdürmeyi;
yitik bir hecenin
başka bir kökün etrafına sarılmış
meltemle taşınan bir tütün.
Pek az şey geçti eline, neredeyse hiç,
belli belirsiz duyulan bir soluk alış
duvarın ötesinde,
küçük bir yuva, dağılmış ve boş
dünyaya dağılmış kökler arasında.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Anılarımız donacak...

Anılarımız donacak
üzerine bastığımız toprak kuruyunca.
Dalgalar, Samanyolu, kitaplar, şimşekler
gözümüzün önünde donacak.
Nasıl önleyebiliriz bunu? Nasıl
durdurabiliriz başımıza gelecek olanı?
Neden her sahilde
hava kararırken ölü bir balık
ve galaksiler içinde
artık ne ses ne de ışık veren kara bir galaksi?
Neden sonsuz olmasın
dalgalarda yüzme hareketleri,
bahçede gül kokuları,
gölcüklerde ve aynalarda yansımamız?

Çeviren: Baki Yiğit

Mary Hoggan

Bu dünyanın son sisi de dağıldı.
Ama mucize eseri-nasıl olduğunu bilmiyorum-
eski ahşabın, zamanla aşınmış
perdelerin kokusu kaldı.
O havayı
Soluyorum, artık varolmayan evlerin duvarlarına vuran
onca rüzgardan sonra.
Duru bir düş - derdi,
Çoktandır mühürlenmiş ağzını açabilse.
Ve ben oturup kalmış, her zaman olduğu gibi,
çiraklar için yazılmış aynı eski kitabın önünde
söylüyorum ona
-artık beni duymasa da-
her zamanki yarım yamalak aksanımla:
Ne olduğumuzu anlarsın, ne olduğumuzu hatırlayarak.

Not: Alıntılanan dizeler sırasıyla Edwin Muir'in The Labyrinth ve The Horses adlı şiirlerinden alınmıştır.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Ne yaptık? Gün...

Ne yaptık? Gün
varlığına son kez bahane buluyor
ve lambalar yıkılıyor
azar azar. Ya şimdi?
Seslileri sözcüklerden çıkarıp atsak mı
karanlık biraz olsun geciksin diye?
Öteki bir kürekle çamuru kazıyor.
Öteki külleri okuyor.
Öteki evinin duvarında bir delik açıyor
Rüzgar girebilsin diye.
Öteki oturuyor, tasasız
ahşap lake bir koltukta.
Biz ötekiler değiliz, olamayız.
Bize kalan nedir? Nedir,
çıplak bize kalan? Hangi neden
hangi düş ya da biçimde kalan?
Bir tek şeyi biliyorum, evet Goethe'den beri:
İrmağın kıyısında, daima,

boğulmuş bir kız belirir
ve az sonra, pek uzakta değil,
akıntının başında, bir kitap.

Çeviren: Nesrin Eruysal

KORAY FEYİZ

İki Deniz Şiiri

I.

Bu sonsuz mavi denizde dalga olarak
çarptığım her kumsaldan
bir kum tanesi olarak geri dönmek istedim hep
istedim ki ben de bir dalgacık oluşturayım
kuytu bir taş gibi kendi yalınlığında rahat ve huzurlu
zaman zaman kendi asiliğinde yalnız
herkes için olmaktan
kendini olduğu gibi ortaya koymaktan gururlu.

Önünde durduğu sinema dolup boşalırken
sokaktan geçenler bir gölge aradığında
sürekli ve kesintisiz orda.

Bu sonsuz mavi denizde topal bir mavna gibi
yürürken sekiyor zaman.
Sağır duvar kör göz lambanın fitili gibi titriyor yüreğimiz
beton yağmurun tazeliğine, kent suya özlemini gideriyor
su çağlamıyor, fışkırmıyor, çiseliyor.

Bu sonsuz mavi denizde
sabahtan oturuyorum danteline anıların.
Aşk yitip gidiyor her çiçek kendi rengiyle yitip gidiyor.
Bir kaya gibi çöküyorum derinlerine
devrildiğim bu çocuğun.

II.

Kuşlar birikmiyor yapraklarına bu ceviz ağacının
gölgesinde serinlerken bir sis çanı,

küçük dalgaların vurduğu sahiller için

bir deniz günün birinde,
büyük dalgalar da getirir diye düşünüyorum.
Dalga geri döner bir diğerini çağırır
bu kumsala her zaman.

Sen güneşi alarak bana karanlığı bırakıp gittiğin için
yalnızlığımın avlusunda sabahıma biriken kuşlar yok,
bir sis çanı da yok ama sis basıyor içimi.

Ve düşünüyorum çepeçevre sarıldığım için,
dalgalanmayan bir ölü deniz
ya da çarpacak bir dip kaya bulamadığım için
deli deli gidip gelen bir açık deniz değilim.

Düşler

üzülme diyorum kuşlar bir gün dönecek
bir gün umutla rüzgarı alıp terkilerine
dönecek kuşlar, sen de bana döneceksin.
bakacaksın pencerede bir ay çöreği
geceden birikmiş avuçlarında kokusu
özlediğin çiçeklerin, sen de bana döneceksin.
bir gün umutla kuşların terkilerinde
gurbetini getirip bırakacaksın öyle
gözlerimin rıhtımına...demirleyecek takalar;
ele avuca sığmayan sözcüklerim,
yelken açan pupa yelken umuda işte
onlar canımı acıtan yalnızlıklarım,
kalbimin yıldıza bıraktığı aşklar.

dün kumrular sokağından geçtim yine
kuşlar yoktu, ben kuşları hiç unutmadım
sen de arada bir anımsasan diyorum iyi olur.
iyi olur, kuşlar gitgide azaldı çünkü.
ağaçlar sağır, dal yaprak kör.
behçet'in kuşlara yazdığı şiirleri bir anımsa,
kuşları çok severdi behçet...unutma.
orhan gürayman'da severdi yaşarken.

belki bir gün behçet de döner bakarsın
gençliğimizin masalı, bir parmak gökyüzü
sızıyor alnından, boş çerçevenin asılı
olduğu eski bir duvarda oldukça kirli.

resim nerde? ... bizim koğuşta çektiğimiz,
nerde hüznü açılan avlusu kalbimizin?
üzölme kuşlar bir gün dönecek, sen de
bana döneceksin, sırt çantanda yağmurlar.

sabrın kestiği ırmak patlamaz kardeş,
denize hasret geçen bir ömür... dahası
yaprağı dalına hasret kalmış bir güz
olmaz asla senin hayatın, senin hayatın...
çocukların içtiği bir pınar gibi...
güz'ü severim bilirsin sapsarı
bir pencerede oturup akşamı beklemek,
takaları... onlar yoktular ancak
bir şiir biliyordum adı "takalar" olan.

herkes bir şeyleri bekler nedense kimi
yitirdiklerini bekler ha babam kimi
deltası olmayı bir ırmağın yaşamınca
düşler yalancıdır oysa düşler... düşler;
kalbimin yıldıza bıraktığı aşklar.

KEN FIFER

Edip Cansever için

Begonyalar

Bak nasıl da dökülüyor begonya yaprakları.
Bir an gökyüzünün yuvarlak çanağından
besleniyorlar. Sonra
bedenimdeki her tüy
bir mezartaşı, bir anıt oluyor
başka bir fırtınaya. Gökyüzüne bak,
yanlış bir yöne doğru eğilip bükülerek
bir begonyanın taç yaprağı gibi üzerime düşen.
Mevsimin bittiğini gören
ilk kişi olmak istemiyorsun.
Ben de istemiyorum. Taçyaprakları
bilmiyorlar ne istediklerini.

Gökyüzü ve rüzgarın durumu
bugünün Salı olduğunu gösteriyor
hala elimde duran
balmumundan bu yaprak gibi.

Pazartesi miydi
begonyam açtığında?
Balkonda düşündüm:
Güneş dışarda bir yerlerde olmalı.

Güneş önemli değil-
birkaç günü daha var sonra gidecek.
Elimde taç yaprakları
parmaklarımın kenetlendiği yerde-
soğuk değil, ama sıcak da değil artık.
Bekliyorum çiçek açmalarını. Bekledim.
Gerçeği söylemek gerekirse, yanılmak
herşeyi yeniden görmek gibi.
Budur işte arasındaki fark
bir bahçeyle balkonun.

Sonra durdum. Pazar mıydı
kapının zili çaldığında?
Kapı mı yoksa telefon mu?
Ya da ikisi birden?
Ya da sesi bir begonyanın?
Hayır o da değil
Ses duymadım. Neden olmasın?
Birisi bırakıp gitti bedenimi-hayır,
yalnızca senin gölgendi bir bulutta gizlenen,
yalnızca benim elim
tüm saatlerde titreyen
balkondaki begonya gibi.
Bak bana sürüklenirken dışarıya.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Suyun Tarihi

Su sunar
Kendini Mart'ta,
Kararan bir rüzgar
Nem yüklü bir bulut
Kibirli bir eş
Ortalama bir hayat.
Tuttuğumuz zaman
Birbirimizi yeterince yakın,
Akıp gider gibiyiz,

Tenlerimizde arayarak
Su izlerini.
Metni aşp geçen
Sözcükleri buluruz
Bir yana yaslanmış,
İçine doğmuş bir su damlasının.
Beden sıvılarımız
Dinleyerek başla
Suyu,
Diye haykırdığında
Söz akar
Bir ağız dolusu tükürükle-
Önce, boş bir bardak,
Sonrasında, boş bir ev.

Çeviren: Nesrin Eruysal

MARK COBLEY

Dudaklarının Sözcükleri Biçimlendirdiğini Görüyorum

temiz hava gibi kokuyorsun
burada değil iskoçya'dasın
ya da bir arabada
gülerek deniz kenarına gidiyorsun.
taş duvarları görebiliyorum, tepenin kıvrımını
bulutları.
ve senin gözlerini
aynaya yansıyan
beyaz dişlerini kuzulara doğru çevirmeni.

sisli. sabah
bahçede duruyorum
sessizliğin daha anlamlı olduğu
ağaçlarda saçların
son dizeyi unuttum.

Ama şöyle başlıyordu:
artık tanımıyoruz birbirimizi
hepsi harflerin yerine geçen
kodlanmış sayılar.
tepeler daha yüksek düşüncenden.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Akıp Gitmek

öpmeye korkuyorum
yaklaştığında.

yıkık bir ev
bir tarlada
kızıl saçlar
hüzün korkunç bir canavar.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Merope

Ziyaret etmeyeceğim
seni
ya da hatıranı
tekrar tekrar
mavi beyaz ve gri güvercin
renkleridir bulutun
soğuk bir sabahtaki soluk
yansıtır
gözün etrafındaki hareyi
yüzüme asla dokunmayacak
parmak izi sarmalı
rüzgarın yakalayıp
doladığı
ama
buradan
giden
karanlık değil
ya da körlük
ya da hilekar deniz mürekkebi
yükselen ve alçalan
menekşe
solan ışık
yitip giden
sonsuz dek
içinde
yara içinde
dalğanın
kararan
gözleri örten

utanç içinde
bir helezon
ölümü kandıran akıllı Sisifos
kızkardeşlerim
gemiciler
aşkım
beni tanımazsın
artık.

Çeviren: Nesrin Eruysal

THOR STEFANSSON

Senin Işığında

1

Pişman olacak birşey yok.

Ayrılığımızdır uyandıran
yeniden birleşme ümidini.

Sen olmasan da
arzu yetiyor bana.

Doyum hiç eşit olur mu
bekleyişin hazzına?

2

Buluşmalarımız haz veriyor daima

Yine de kimi zaman
yıllarca birlikte oluyoruz
farketmeden.

Zihin kaldırmıyor
hayatın bunca yüzünü,

huzura ihtiyacı var hatıraların
gözlerinde
tutuşturmak için

ruhunu yakacak
ateşleri.

3

Kalbim çarpıyor
göğे doğru
göğsümde.

Güneşin
sürekli
tepede
kış ortasında günler boyunca

aydınlatmak için
üstümüze çöken akşam karanlığını.

4

Ve aşk mümkün mü
bu yıkıntıda?

Adlarımızı yazıyorum
bir parça kağıda

ve gizlice
uzatıyorum sana

incinmiş bir kalple.

5

Aşk
zedelenmez,

Akıp gider ileriye
tehlikeyle,

derin bir yatak kazar,
yüksek bir şelaleye sıçrar.

Durgun sularda yüzmeye
kim devam eder?

6

Senin ışığında bakıyorum
aşkın renklerine
asla sahip olamasam da
oradaki güzel olan herşeye.

Sadece adın yeter
kulağımı şenlendirmeye.
Müziği daha saftır
duyduğum tüm çalgılardan.

Halen öyle
sıcak ki.
Ama nasıl elde edebilirim
senin karmandaki yerimi?

7

Ruhlar dokunur
ve beden unutulur
çünkü öyledir.

Keder salınır
yıldızlar arasında
ve fışkırır göklerde.

Güzellik belirir
gözlerinde.
Yaşadığım o yerde.

8

Bu güneşli yazda
sadakatin
parlak kanatları
ve her ikisinin altında rüzgar
var.

Ve biz uçup gidiyoruz
coşkulu kalplerle
ayrı yönlerle.

9

Tanrı birde üç.

Aşk birde iki.
İnsan bir başına.

10

Aşk
öğretir bize
yaşamayı.

Yaşam
öğretir bize
aşık olmayı.

Çeviren: Nesrin Eruysal

TREE RIESENER

Esmer Amber

Annem
ölü balinalar serpti üstüne
gümüşümsü salına sarıldığında
esmer amberin
Yunus'un kubbeli, kirişli odasında gizli
devasa ahtapotların gagalarına sarıldığı gibi

ve veda öpücüğüm
ormandaki ağaçlar gibi koktu
baharat gibi, çiçekler gibi,
güzel hanımların egzotik kokularının
gizliden gizliye hissedilmesi gibi
tütüncü dükkanındaki ince, gözalıcı ölüm kutularında.

Ah, toprağın
kokulu yatağında uyuyan anne
kırmızı şarabın baharatı
dolaşmıyor artık gümüşten damarlarında.
Biberiye, çiçekler, reçineli kış köknarları
Ay ışığının buhurdanları,
Güneş ışığı, karanlık ışık
sonsuz yatağının üzerinde.

Çeviren: Nesrin Eruysal

HEDY HABRA

Nargile

I.

Arka bahçesinde kapana kısılmış
yaşlı bir adam
kahvehaneleri düşünür,
tavla oyunlarını, zarları
sedef kakmalı ahşaba fırlatılan.
Parmak uçları katlanmış
boş avuç içine,
el yitirilmiş hareketi yeniden hatırlarken
piposundan bir nefes alır,
çatlamış amberleri canlandırarak
Divaların derin vibratolarını dinler,
Feyruz'u, Sabah'ı, Ümmü Gülsüm'ü.

II.

Kanarya yetiştirir
bahçedeki ışikte, yumurta
kabuklarıyla besler, elma dilimleriyle,
her gündeğümünde kafesleri
asar çardağına
salıncağa bakan
sebzeleri sular,
değerli tohumları
uzaklardan gelen,
kıvrık salatalıkları,
Lübnan'dan özel asma yaprağı
ipeksi yaprakları
dolma yapmak için birebir.

III.

Mercandan yapılmış
tesbihini çekerek,
saatlerce oturur
üstü kapalı sundurmanın altında.
Boyali ağızlığın
ucuna yapışmış dudaklarla,

Tanrı'ya şükreder
torunları
Yeni Dünya'da
özgür yaşayacaklar diye.
Ne farkeder
ruhu çökse
ışıldayan bir şişeye,
duman halkalarına üflenene?
Doğulu sesler karışır
kuşların şarkılarına, Sabah,
Ümmü Gülsüm,
Feyruz.

IV.

Dikkatle karıştırırken kömürleri
maşayla, arabeskleri izliyor,
suyun altından
yükselen girdapları, üflenmiş camda
hapsolmuş,
yüzeyde patlayan,
sağır edici sözcüklerini
boğulmuş Fenikeli bir denizcinin.

Çeviren: Nesrin Eruysal

ABHA IYENGAR

Keder

Herşeyi geçmişte bıraktığımı
Düşünerek
Yürüyorum,
Ama düşüncelerim yürümemi engelliyor
Durmak istiyorum
Bir ağaca yaslanmak
Sertliğine tutunarak
Dinlenmek
Ve yaprakların düşüşünü izlemek
Ama kederle
Sürdürüyorum yürümeyi
Yapraklar sessizce düşüyor ardımdan.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Zamanın Geçişi

Birgün daha söz veriyor eğilip bükülmeye
Çenenin sabahki gerginliği
Geceye doğru çözülürken
Sarkan çenenin yorgunluğuyla
Beklenti yerini
Kirli havluların lekelerine bırakır
Sabahın çiçek açışı gün batımının perişanlığına doğru yitip gider.
Emekçi eve döner ve önüne ilk ne çıkarsa onunla rahatlar
Ruhu olan bir kadın, boş bir şişe
Ama gün sona erer.
Çenedeki uzamış sert sakal
Başka bir işarettir yalnızca.
Buruşuklar biçimlendirir Şiva'nın üç çatallı zıpkınını
Yaralayarak sulanmış gözleri
Yitirilmişlik duygusuyla kayıp giden,
Bir tür puslu hatırayı.
Neredeyse tüm umutlar ölür
Ama bazıları canlı kalır
Çünkü ölüm kolay gelmez, hele bir gecede asla
Her geçen günle gelir, zaman aktıkça.

Çeviren: Nesrin Eruysal

BARBARA CROOKER

Ayçiçekleri

Yılın bu zamanında, sıcak güneş çiftlik arazilerine kıvrılarak inerken,
Van Gogh'un buğday tarlalarını hatırlatır bana, amansız
ışık, kargalarla çizilen gökyüzü, onların karanlık, boğuk sesleri
ve kısa hayatlarımızı düşünürüm, rüzgarda savrulan saman çöpü
kararan gökyüzünde bir anlık. Düşünürüm
selvilerini, onların karanlık alevlerini, sarı duvarlardan ürken
çürük-mavisi irisleri, erimiş altın gibi bir vazo dolusu
ayçiçeğini, yanmanın şiddetini. Maviler bile, Vincent'in mavileri
sarı evin arkasındaki kobalt yoğunluğu,
yıldırım bulutlarıyla yüklü gökyüzü, bizi yatıştırmalı ama olmuyor.
Aksine, hepsi öfkeli.
Kardeşine bir mektupta söylemişti, "Tüm kalbimle
içindeyim" ve ben de öylesine içindeyim bu hayatın, özlem
ve acılar içinde. Biz gittiğimizde, küçük şarkılarımız ve küçük hazlarımızdan

ne kalacak geriye? Yine de bir buğday tarlasının yanından geçerken
kızıl kahve ve ambere dönüşen, her başak ve sorguç haykırır:
güneş! güneş! güneş! Bir şey uyanır içimde, bir parça kağıt aratır, bir kurşun kalem,
sıcak rüzgar kaldırıp
üfler toza dönüşen bizi, yukarılara taşır.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Kasım

Sonbaharın ışığı. Esirgenmeyeceksin
Louise Glück

Yanan çalılık söndü, sıyrılıp gitti
kızıl giysisinden, soyundu
dalına, sürgününe, çıplak kemiklerine,
kendi mimarisine. Kalbin sonbaharıdır bu
ateş sönüp gittiğinde. Karanlık ölümdür bu yılın,
annem gözden yitmeye başladığında,
bir evreden diğerine geçen ay gibi belli belirsiz;
her geçen günle azaldı ışığı. Kırağı
vurdu tüm çiçeklere, manzara renksiz,
kül ve bejin tonları, kabuk ve tohum
keselerinin renkleridir geriye kalan.

(Bu şiirler Crooker'ın ilk kitabında yer almaktadır (*Radiance*, Word Press, 2005).)

Çeviren: Nesrin Eruysal

AINE MACAODHA

Hatırlayış

Annemle babam öldüklerinde
müzik bir süreliğine
sustu.

Yıpranmış bir keman
Asılı duruyor iri akordiyonun yanında
ezgiler anımsanıyor

fotoğraf karelerinde
kemancıların gecesi
yerel radyoda.

Muşamba döşemenin üzerinde
ritme uygun vals yaparak
bir, iki, üç...

İzleyen bakışları altında
kutsanmış Oliver Plunkett'in
kayıp gittiler.

Yine duyuyorum içimde
Müziğin yükselişini
Kış sık sık ziyarete geldiğinde.

Atlantiğe akan
Soğuk ırmaklar gibi
Yolculuk uzun.

Dalgaları dinliyorum
Duyuyorum
Yaşlı anne babamın müziğini.

(yaşlı çift, anne baba anlamına gelir)

Çeviren: Nesrin Eruysal

CARLA SCARANO D'ANTONIO

Çemberimi Genişletirken

Haşlanan çölde bir serap gibi
büyükannem canlanır.
Hasır iskemlesinde oturur
yedi çocuğu için dikiş dikerek.

İşine eğilmekten iki büklüm
kamburu çıkmış,
elleri buruşuk ve biçimsiz
zeytin ağacının dalları gibi.

“Nasıl dayanabildin tüm bunlara?” diye sorarım.
“Seçme şansım yoktu, kapana kısılmıştım.”
Umut dolu gözlerle bana bakar,
“Bırak hayatın serpilsin, geri çevirme.”

Kum tepeleri susar
biçimlerini değiştirerek,
kumdaki izler
bana yol gösterir.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Sabahleyin Kar

Beyaz damlar, beyaz çimenler,
ön sokak karla kaplanmış,
kıpırdamıyor arabalar, kapılar kapalı.

Sesler yok, insanlar yok,
kış uykusundaki porsuklar gibi uyumaktalar hâlâ.
Sakin havada başlıyoruz güne.

Ana baba, kızkardeş ve arkadaşlarla yapılan
eğlencenin ardından sevincimi artıran
o renk ya da tatlı dokunuşlar.

Kopmuştuk dağların yukarısında
trafikten, kargaşadan uzak,
karla örtülü bölgede.

Temiz havada iştahım açıldı.
Dayanma gücüne meydan okudu soğuk,
rüzgârlığımda dinlendi kar taneleri.

Huzur kadar beyaz
kale kadar yüksek
kardı beni dengede tutan.

Çeviren: Baki Yiğit

ROBERTA BURNETT

Kaliforniya’da Geçen Bir Çocukluktan İki An

Yediden Dokuza

Anne: deri kemerler, ince
ve kalın, her zaman
uzun bir çivinin ucunda, asılı duran.
Veranda, sabah güneşi:
seçim yapmam istenir - kemer, el ve
değnek arasında - her birinin
gücü ayrı.
Hiçbir şeyin anlamı yok. Anlam kazanıyor
seçim yapmak zorunda olduğumu
düşününce.
Sanırım haketmeliyim
bu geçişi, bir kural ne de olsa.
Zorunlu olsa da istemiyor
seçmeyi. El, hırpalayan değnek,
kemerler hep orada,
asılı, kullanılmaya hazır,
kullanılan.

Arka Bahçe, Bakersfield, Dokuz Yaş

- *Basho’ya*

Sıcak yaz sabahında
Ağaca yaslanmışım.
Sayılamayacak kadar çok kayısı
biçilmemiş çimlerin üzerinde
benimle kalın kitabımın arasında. Bir tane
sonra bir tane daha düşünüyor
cumburlop. Portakal rengi etli kısmı yarılıyor
meyvası yenmeyecek kadar olgun.
Birini alıp sürsem,
cildimi besler. Heder olanın
tatlı kokusu.

Aman sayfaları temiz turalım.

Çeviren: Nesrin Eruysal

ABDÜLKADİR PAKSOY

Güz Telaşı

İşte güz geldi yine
Dayanarak ardıc ağacından اساسına
Son yangından kurtardığı
Alnında yalnızlığın derin ırmağı

İşte güz geldi yine
Baş açık
Ayak yalın
Kederi giyinmiş kaderim diyerek
Bir derviş gibi

Yine güz geldi işte
O gelmeden önce
Hurdaya çıkmıştı “medar-ı mâişet motoru”
Kiler boş
Ne yapsak
Artık anacığım da yok
Bulup buluşturacak

Hep böyle oluyor her yıl
Kimseleri beklemezken
Küsmüşken eşe dosta
Çalıyor kapımı güz
Tam ben çekip gidecekken
Uzaklara.

GEOFF COOPER

Göklerden

İskoçya’da kitaplarla dolu bir kır evinde yaşırdı
düzenli, ufak tefek bir adam, göze çarpan hiçbir şeyi yoktu
yalnızca mor ötesi ışın gibi keskin iki göz
elması kat kat kesip
iki yüzlülüğü sıyrıp atmaya yarayan.

Kitapları süs ya da toplumsal silahlar değildi
binlerce yıl konuşabilirdi tarihten hiç teklemenden
Don Scotus, Arbroath, Edinburgh’lu Hulme,

ülkesinin geçmişini dürüstçe kavrayan
bu iki mavi göz, İskoçya'nın o en güzel çiçekleri.

İnanıyorum ki konuşmaya başlar başlamaz
savaşa hayır derdi ama 39'da gönüllü oldu
sihhiye eri olarak ön cepheye
çıkartma günü taburuyla indirildi,
tam da ilk dalgada Colentin'e.

Ama güneşli bir gün kapımı
usulca çaldı. Yalnızca bıkkınlık, yalnızca uzaklık vardı gözlerinde
tek bir cümle söyledi_____

"artık bahçemle uğraşmanıza gerek yok."
Sonra yavaşça, dermansız yürüyüp uzaklaştı.

Birkaç saat sonra öğrendik ve ben
İyi olan neyimiz varsa hepsinin, iyi olan herşeyin
-onun güçlü ve korkusuz aşkının-
göçüp gittiğini hissettim.

İskoçya'da pırıl pırıl bir bahar günüydü
bazen soğuk, bazen serin
tam güneş tutulması, gece yarısı
yeri doldurulamaz olan
sönen bir yıldızdı.

Çeviren: Nesrin Eruysal

SCOTT M. POTTER

Arkadaşlar

Gün be gün göçüp giden eski dostların tırpanla biçilmiş hatıralarına
Dönüştür yerin altında akkarıncaların taşıdığı artıkları
Deniz kızları ve denizerkekleri, yalnız gecelerde adım atılmayan gizli sahillerde
Eski arkadaşların hayaletleri çırpınan dalgaları ele geçirdiğinde.

Benliğin derin koruluklarında gülüp oynayan periler yer değiştirsin muhafızlarla
Bundan böyle bugüne ve geleceğe hükmetmesin onlar
Bunun yerine, en iyi karşılaşmaları en yüksek raflara koymalı
Yeniden hatırlamak istediğimizde alıp bakmak için,

Sabahın erken saatlerindeki tefekkür beldesinde,

Arkadaşlarımız her neyse ve ne idiyse karışıp giderler sevinçli şarkılardan gökkuşaklarına
Böylece sözcüklerin gücüyle aydınlatırlar bağlarımızı ve dile gelmemiş düşüncelerimizi
Ve öyle bir değişimi imlerler ki bağlamaz ne seni ne de beni.

Çeviren: Nesrin Eruysal

ANJAN SEN

Köy

Acı'nın ailesi bırakıp
Yerle bir olmuş ata ocağını
Yoksulluğun yoluna koyuldu

Evren küresel bir köy olacak, sevdiğim.

Özgün başlık "Graam." "Austrie" - "Anjan Sen Özel Sayısı" Gharbahir'de yer aldı.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Gölge

Gölge sallanır
Gölgenin gölgesi akıp gider
İrmağın kıyısındaki odada
Upuzun resimli tomarlar
Öykü bölük pörçük gelir ve sürüp gider
Zihninin uzun resimli tomarında
Uzun gözler, gözlerde bir beden
Ama o evde değil
Konuşma yok, yalnızca konuşmanın gölgesi
Sözcüklerden bu imgeler
Hepsi birer kutsanmış yanılsama.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Jal/Paani

Jal mi diyelim yoksa *paani* mi
Jalpaanisinde aştı denizleri
Bak ırmağın yaşamı sona eriyor
Ülke ikiye bölünmüş *Iswar Allah* adına
Kırık dökük oda bir bedeni barındırıyor
Akıl gitmiş, oynamış yerinden
Çocuk *Ma Amma* demiş
O bulanık bir hayal şimdi
Dil bölünmekte
Dil ışığın dansı tüm yönlerde
Dil *Jal* toprak *Paani* gökyüzü
SO-L-UK
Dilerim tamamına ersin.

Özgün Bengalce başlık Jal/Paani, ilk kez Tista Torsha'da (1996) yayımlandı.
"Bhando Bevando" (2002) adlı seçkiye girdi.

***Not: "su" yerine Bir Hindu Bengalli Jal diyecektir, Müslüman Bengalli ise Paani.
Jalpaani Bengalcede bilgelik anlamına gelir. Iswar ve Allah: sırasıyla Hindu ve
Müslümanlar tarafından kullanılan Tanrı anlamındaki sözcük.

Çeviren: Nesrin Eruysal

ULUER AYDOĞDU

Bir bilinç gezintisi: Çıkış için (1)

-İçindeymişim meğerse içimde olanın-

Kendini evden çıkardı
ne el sallayan oldu
ne de su döken
katlayıp itinayla evi
sokaktan çıkardı
sokağı omuzlayıp mahalleden
uyuyordu mahalleli
mahalleyi bir güzel bohçalayıp şehirden çıkardı
kimsenin ruhu duymadı
şehri alıp
sanki çıkarılması yasak bir şeymiş gibi
ülkeden çıkardı gizlice

ülke bir iki tıngırdadı
bir iki sağa sola oynadı
ülkeyi dünyadan çıkardı
ağzının kenarına bir ısıklık yerleştirdi gelişigüzel
dünyayı hop kainattan çıkardı
durdu bir süre
çıkarcık bitmiyordu çünkü
içine kendisinden koymuştu namussuz
kainatı alıp kendinden çıkardı
kayboldu öylece
ah etmeden
vah demeden
ve ben
ardından bakıp
gülümsedim.

(1) Jacques Prevert'in Sabah Kahvaltısı'nda bulunmasaydım bu şiiri yazamazdım.

CHARLES CLIFFORD BROOKS III

Mavi Pazar

Bir koi havuzu, ihmal edilmiş,
yaprakları toplanmak ister.
Hastalıklı bir hava
uzanıyor bıkkınlıkla
solgun ten üzerinde.

Uyuşukluk
uzak tutuyor zihnimi çimleri kesmekten,
yeni bir çöpçü bulmaktan,
yeni etiketler satın almaktan.

Birisi durmaksızın
silahını ateşliyor.

Traktördeki gürültücü işçiler
bir ileri bir geri gidip gelirlerken
dışardaki asfalt yol
toprak yola dönüşüyor.

Dünya beni tamamen
yutmuş.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Fırtınalı Gece

Sersemletecek kadar uzun saatler
harcanır boş boş bakarak.
Yatakta düşünürüm
neden tam da bu saatte uyandığımı
sanki vakti
gelmeyecekmiş gibi
ben orada değilsem.
Gözler en uzak köşesine dek açık
Zaman huzursuzluğumu gözlemekte.
Sessizlik haykırıyor
dayanamıyorum.
Bacaklarım göğsüme çekili,
ışık sanki bir alışkanlık gibi çıkıp gelecek.
Horozlar az sonra öterken.

Çeviren: Nesrin Eruysal

Kaosa Biçim Veren Günışığı

Yürürken ardımdan bir korkuyu sürüklüyorum,
şafağın kahreden kapı vuruşuyla kötüleşen bir duygu.
Aşıkların sıvıştığı saatte, çoraplarında kaçıklar.
Sabah çiği bir hastalıktır, varlığı görkemimle
alay eden güneşin doğuşundan gümüş saniyeler önce,
önce erkenci kuşların, sonra boyun bağı takan Hristiyanların yıktığı.

Güneş inatla dönüyor söylemeye istekli
sıradan insana uyanmasını ve bana da sakın durmamı.
Güneşin hoyrat ayakları acımasız bir hazla çiğniyor
pencere pervazımda gün doğumunu çizen küçük şeytanları.
Gecenin yokluğunda Hamlet'in babası gibi şaşkınlık,
gün ortasının sıradanlığı sanki dert değilmiş gibi yaparken.

Kesif gölgelerin arasından sızarken gördüm ki
çoraplarım başkasının soy ağacının içinde.
Gel alacakaranlık saatleri! Eros şehir için şarkı söylüyor.
Dalgalanan betona, fırtınalı, yıldızlı geceye,
unutuşun kırılgan dalgalarında Psişe'yi arayarak.
Uykusuz putperestler Uçan Hollandalı'nın emrinde.

Gecenin kendi ahlakı, gurur, açgözlülük ve şehvete izin verir.

Canavarı, bakireyi, güvenin esnekliğini kabul ediyorum.
Ayışığının aydınlattığı bu inceliğin altında
Renkler, tarla kuşları ve onun yüzü sel olup akıyor.
Madam Geceyarısı, ayak takımı uykuya daldı.
Baştan çıkaran, aziz ya da palyaço olmak istemiyorum.
Ben tekinsiz saatlerin simyası, masum şeytanın yordakçısı,
Vicdansız, tanıksız, mutlu bir toplumsal cüzzamlıyım.

Çeviren: Nesrin Eruysal

FABIANO ALBORGHETTI

Güçsüzlerin Kaydı'ndan Şiirler

I

Sonra oğlu ansızın kayboldu meydanda
kalabalığın arasında durduğu yerde şimdi yeni bir boşluk
hiç kimse bilmiyordu, görmemişti

mor çizgili bir tişört, başında kırmızı kasket.
Ne kadar korktuğumu biliyor musun diye haykırdı yüzüne
sakatlanmış bir anneden ne anlarsın

en korkunç düşünceleri tekrarlayarak biliyor musun dedi
elleri omuzlarında salladı onu eski bir giysiymiş gibi.
Senin için nelerden vazgeçtiğimi biliyor musun

inancını sarsan doğum acısını
o aylarda sana gereken yer için
kendine yer açmaya çalışan bedenden ne anlarsın, ne bilirsin ki sen

hiçbir şey: değişen yaşam ve
yitip giden zaman
yokoluncaya dek küçülen ve yokolurken seni de alıp götüren

yıldan yıla akar ve görür senin ne hale geldiğini.
Hergün boyun eğerek
parçalanmış hayatım hakkında ne biliyorsun

varlığınla yağmaladığın hayatım...
Sürdürmek için gereken gayreti bilmiyorsun
sana sahip olmak için geri kalan herşeyden vazgeçtiğimi bilmiyorsun

hadi eve gidelim şimdi en iyisi
elimi tut sıkı sıkı, eve götüreyim seni.
Sonra daha sakın devam etti: her anne anısıdır

İsa'nın derler, ama aslında annedir
gölgede kalıp ölen
ölüm acısını çeken

her tepenin altında durup bekleyen...

II

Hiç parti vermediler, hiçbir çocuk çağrılmadı
yaşgününü kutlamaya, ne kola, ne cips
ne pasta ne armağanlar ne de geç saatlere kadar süren oyunlar

sadece oturma odasındaki bağırma
iyi davranışlar denetimden kaynaklanır
ev gürültü ve kabalık yapılacak yer değildir.

Temizleyecek olan sen değilsin
para harcayacak olan sen değilsin
taşkın, gürültücü çocuk güruhunu gözetecek olan sen değilsin

söyler misin bana ne olur içlerinden biri bir yerini incitse?
Sen değilsin hayvanlar gibi yemelerini engelleyecek olan
midelerini bozan portakallı gazozdan gözünü ayırmayan

Gün bittiğinde birisi düşüp incinse
açıklama yapacak olan sen değilsin
ben hemşire değilim

birine birşey olsa gidip şikayet ederler.
Hiç partim olmadı ve üzgün görünüyor muyum bunun için?
Bu değerleri olmayan insanlar içindir

çocuklarını yetiştirmekten aciz anne babalardır onlar...

III

Gişede sıra beklerlerken sordu:
“atlıkarıncaya binmek için geldiğine memnun musun?”
Omuzlarından tuttu sonra gitmesin diye

eğlencelerin ve lunaparktan gelen tüm seslerin ortasında,
kararını anlamıyorum dedi mırıldanarak
deneyecek bu kadar çok şey varken hareketsiz olanları istemeni

Bak Büyük Topaça ya da Ölüm Gemisine
işte bunlar gerçek olan, dudakları kıvrık atlar değil
bu çıt kırıldım müzik

boşluğun çekiciliğinden başka nedir ki. Ufku işaret etti
Thunderbird'ü gösterdi ısrarla
erkeksen daha iyidir bazı şeyler

bu hanım evladı dönme dolaplardan
binelim mi bir kere?
Çocuk bir şey demedi başını salladı sadece

önceki yıl orada olduğunu hatırlayarak
ve midesindeki boşluğu, içini boşaltan itmeyi
etrafındaki herşey dönerken nereye tutunacağını bilemez insan

boşluk büyüyüp savrulma sürerken
nefessiz kalıp kusmaya başladığında
babası bağırıyordu, tuvalete götürdü

utancı silmek için, oğlu adına utanarak...

IV

Alıştırma tekerleklerini çıkartmıştı bisikletten
bir yetişkin gibi diyordu çocuk pedal çevirirken
tutacıklara yapışmış, dengesini tutturamadan

tutunacak hiçbir şeyi olmadan dümdüz giden biri gibi...

V

Gözün morarmasının normal olmadığı açıklanmalıydı
bu yaştaki bir çocukta.
Tekrar düştü, merdivende bir kaza

öğleden sonra eve gelirken
ama komşu duydu çığlıklarını
ve anne herşeyi inkar etti: çocuk dikkatsizdi biraz

oyarken orasını burasını kesiyordu.

Havuzda soluk mavi kollar
suyla karıştığında

kimse görmedi onları, kimse sözünü etmedi
çocuk biraz dikkatsiz olduğundan
ve aşırı sonuçlar doğal karşılandığından

başka bir açıdan bakıldığı zaman.

VI

Kentin görüntüleri arasında değil ama bahçelerin sessizliğinde
ailelerin sessizliğinde her yerdeki araba parklarında
ve alışveriş merkezinde

yürüdükleri ana caddede
taşrada bir şey olur kimi zaman ve herkes tanıktır
er ya da geç görmüşlerdir ama olurken hiç kimse

ama hiç kimse kuşkulamaz durdurulması gereken bir şey olduğundan.
Cinayet işlenmiştir ve aileler sarsılır
en koyu Hristiyan vicdanlar:

Köyde yanlış birşeyler olduğu söyleniyordu.
Bir anne çocuğunu öldürdüğünde
ne sorarlar bilir misiniz insanlar hemen yanlarındaki düşünüp duran adama:

Ne diyorlar televizyonda?

Çeviren: Nesrin Eruysal

POEMS IN ENGLISH

KENNETH ROSEN

Benjamin's Metaphor

High in the Pyrenees, at a border that clarifies the difference
between French granite and Spanish cypress,
Expecting torment if not torture at this sunny and sundry
acme of human intelligence.

Life's exertion became a tautology, and the proud, otherwise
shy, unprepossessing Jew
With a scant moustache and round eyeglasses, swallowed
his lot and ended it,

The lucent, unexpected mind of Walter Benjamin, self-
obliterated (cyanide
In a vest pocket). The obvious is hard to articulate. He
proposed the origin of art

In the difficulty of what someone thinks, produced by
an individual "No longer able
To express himself by giving examples of his most important
concerns." So if you'd hope

To utter more than lullabies or prayers at mealtime, go to
the Pyrenees of your life,
Where nothing makes sense, and invent the necessity of death
word for unnecessary word.

ALFRED CORN

Alf Laylah Wa Laylah

The Book of a Thousand Nights and a Night

Sesame opens on a trove of palm-tree locales
From the Indus to the Maghreb, Baghdad, Mecca,
Damascus, Cairo, a realm where chance and waywardness
Ripple what dunes flank the snakelike silk roads,
Where Allah, may He be praised, patterns Creation,

Sending djinn, tsunamis of coiling sea serpents
Or birds broad as mountains, to punish wrongdoers

And reward the good—whose names come twinned,
Sindbad the Seaman and Sindbad the Landsman,
Or Abu Kir the Dyer and Abu Sir the Barber,
Personae spun like wool on fortune's wheel
Into narratives sprouting ancillary tales

Set in turn with cameo fables, a nested sequence
Of concentric matrices linked by one umbilical,
The hypnotic, purred gestations of Scheherazade,
Plotter of addictive, oil-lamp-lit recitatives
For a thousand nights and one, destinies imaged
So as to convert impending death into audience,

A pragmatism delirious as a carpet theorized
Along the lines of cosmogony's tautly strung
Chaos, yet weaving, too, a human precinct, a mihrab
Where prayer is texted to the Compassionate,
The All-giving, whose hands hold keys to worlds
Seen and unseen, that His mercies may not cease.

Memory

Black pentacles, abrupt shadows in flight
wheel across ranks of brick, high, windowed walls
at the end of backyard gardens opposite.
Silence, ground note of the late and early year,
climbs from floor level to a half light fallen
among red peppers, garlic, winesap apples.
In the desk drawer, a sacheted cache of letters
stamped with flags, with heroes, birds or flowers.

States, whole climates and terrains from here
(a chill to count how many years it's been),
she'd take up thread or scissors and begin
sewing together printed panels, each window in turn
provided—or appeased—with curtains. Curtains
opened to let day in, or closed against the night.

RESHMA AQUIL

Star-Struck

After the night has bloomed its garden of stars
And the morning filtered in through the pine,
We stumble down the stairs
Our arms heavy round the pillow
Past the railing, freshened
By the perfume of grapevine flowers.

Swollen now with sleep
We slump into our regular beds,
Relieved of insects and the hard floor.
Now with the fan whirring
Pinning the mind to habits,

But at mid-day, in-between routines,
Shivers through the memory
Of that cool opening hour
With the sharp scent of honeysuckle flowers
And the cuckoo singing,

We resolve
Tonight to steal upstairs again
To watch stars dimming
Flowering at dawn.

Sleeping Wind

I thought it was safe under the mattress,
But while I slept, a few pages

Flew into hands raised for prayer.
Nuns sang without sound,

Their lily gowns
Blackening the dust on our knees,

Flushed faces, water dripping from crossed foreheads,
But most grateful to be there.

Back home, like owls and bats we flew,

Dark lanes, sudden drains,

Noses pinched to the length of stench,
But on Moharram days, their washed bricks,

White with elegy,
Mixed roses with blood,

Almost festive, we bent balconies with bodies,
But nobody looked up.

It is blood.
Christ's in the chapel

Here, fresh, unangered, policed,
Crossing time, dyeing minds, coming to stay.

But sometimes, beyond the wall's containment,
I feel the sleeping wind is measuring time,

One morning to part the river's glitter
For the One about to rise.

*The month of mourning in Islamic calendar which commemorates the martyrdom of Hussain, the Prophet's grandson. It is celebrated by chest-beating, lamentations and by taking out processions.

JOHN MUCKLE

A Few Rooms

My first room was in my mother's womb,
a caravan in a green field by a curve of the main road;
in my second I threw a bottle of black ink
at the wall, a violent splash which resembled
a profile of Alfred Hitchcock. Alfred Hitchcock
Presents ... me, the boy with possibilities;
a third room was in the cramped attic of
my grandmother's house, where a girl read to me
a story I promptly forgot, and I said hello to
my great-grandfather, a trembling reed, a man
with hair twice-washed in silver ink, in Silvicrin;
my fourth room one floor up along a blood-dark corridor

in a block of flats, looked out at a row
of washing lines on concrete posts, each one
numbered like the hairs on my head. My brother
was born on a candlewick pink bedspread,
he slept lightly under the window, a frog-being,
croaking; we moved up the waiting list
when I was grown up, my fifth room was narrow
in a house of cats and hurricanes. In my sixth
I had a girlfriend, I worked in a car wash,
got wet through, writing under a sliver of skylight
in a sparrow town, went back to the fifth,
on to a seventh, not for long – my eighth room
beckoned to a town I grandly called
the city of revenge. Up in room nine I shaved my head,
a hatred of unkind eyes, a kindness of friends.
My tenth offered me a fine view, I laboured to
the top of a church-spired hill, a taste of brackish
water on tap. My eleventh in a midnight tower,
my twelfth, my thirteenth shared
with a girl so violently strange, I didn't know why,
I still don't, and my fourteenth room
burned down one fine day, and I departed thence,
innocent of this, of everything. I lived long
in rooms fifteen and sixteen, with a treasured friend.
We parted company when I moved up to the smoke,
my seventeenth room, high above a smear of lights
where I looked out and planned my life.

IMMANUEL MIFSUD

In Udolní Street, Brno

It's like your mountains, this sadness
which overcomes me with every tram
we ride. It's like the empty streets of Brno.
It's like the silence sleeping in Udolní Street.
It's like this bizarre trip we've made alone
ever since we met in the centre of a square.
It's like these pavements without a soul.

Translated by Maria Grech Ganado

A Poem From a Damaged Charles Bridge, Prague

*Then she asked me to read her look.
I said, not now, can't you see
I lost my eyes in the river water?*

**

She told me to close my eyes and dream.
And I dreamt, and I woke, and I opened my eyes anew.
And I stared at reality.
We lit a cigarette and stayed silent.

**

I recognized that guy who drew my face
the first time I crossed this bridge.
I walked by and noticed his hair grew white.
His crooked fingers meandered across the sheet,
sketching three portraits an hour.
I smiled at him.
He stared back like the sheet he laid to draw me.
*Not this time. Now we will just look,
because your hair got white, you fingers tremble,
and I fear this time you'll manage
to draw me exactly the way I look.*

**

Next to my feet the pigeons coo.
Next to yours a heap of dead leaves.

**

A lovely wind blows from the Vltava.

**

As darkness falls, the gulls are crucified on the bridge,
calm as the river where the ducks already sleep,
silent as the man who waits alone,
moribund as his remaining hope
that a woman in white springs out of the blue
to take him till morning
so when wakes he draws his hand towards her
to find, instead, the river flowing swiftly.

**

I freeze on the bridge, I become darkness,
I hallucinate, I speak to every statue,

I spot that old woman who smiled
going on the ground, lying down and die like a flower.
I think this is the last time.

**

She undressed and looked at the mirror
and swore she could see a tall tall tree
shedding its fruit, its leaves.
Under her eyes she drew a thick black line
and imagined stars falling off her eyes
like fine dust resting on her breast.
She painted her lips the colour of blood.
He undressed and stared at the mirror.
He thought he saw a tiny boat in the middle of a lake
with two dead trees sprouting out of the water.
Then he saw the sun coming out and the boat sinking.
He called her name. A knock on the door.
(Prague, 29-9-2009)

CEM UZUNGÜNEŞ

Aged Passion

Passions undulate like long scarves blown about in the sea-breeze.

M. Yourcenar

A human lifespan cannot calm a young passion down.
Passion wants to stay pure, to stay beautiful...

Passion is not the command of Mephistopheles
but of a far more cunning angel.

Above all, we haven't sold our souls,
we've cut our lifespan and bought that eternal youth.

My angel, my whore, don't keep raining down orders,
give three days' respite. The worm that gnaws inside me.

Look at the close resemblance: *la petite morte!*
Making love is giving up the ghost.

With our souls, with our flesh
We've begun to crease, to wrinkle; look, my love.

This passionate fear, fearful passion;
soaked into sweaty flesh, that smell not to be borne.

Death, dear death, give three days' respite...
A silk wind kisses our necks.

In the end to long for purity we need
many sins, many tooth marks

on our shoulders, in our eyebrows we need to carry
the memory of many screams. But years, sins,

can't spoil the purity of passion;
the scarf touching our faces doesn't crease;

a human lifespan isn't enough for this! To make love,
is to give up the ghost, trembling and weeping...

There's always a look that's not lost in pure passion
look, in the old man's face, it undulates;

like a face on a copper coin
not ruining its expression, only

with the lines scored by time
a little angrier, angrier.

Translated by Fiona Tomkinson

Death on the Night Shift

To Hakkı with gratitude

Frosted night blue ... maternity clinic....
We heard voices resembling screams from Ankara Station.
Death took the baby's pulse through the glass.
We didn't catch each other's eyes.

We didn't look at the moon from the window—
Afraid our eyes might meet at the window.
Afraid our eyes might meet Death on the night shift
waiting outside under a street lamp.

While an early emptiness kicked in the womb

and at the membranes of our minds,
crude silence of lit corridors
swaddled the struggle to begin a life.

The father wore a moon mask like the Phantom of the Opera,
his face burning with aqua fortis.
We silently waited for death to decide. Death on the night shift.
The Hittite Sun Dial stood just so in Sihhiye.

The moon hung just so without implying anything.
Antiseptics in the air. Frosted blue E.K.G. screens
tested the baby's grip on survival.
Nurses stood moonstruck by the windows.

These anxious Sisters of Mercy
were used to sorrow, yet with death's secret warrant
they raised their forefingers to dry lips
and invited us to visit the silence of the moon.

The baby in the incubator choking with sobs
called to the caped father rushing downstairs,
to the orange lights of the all night pharmacy,
to the horror that fermented inside the full moon.

Translated by Nesrin Eruysal & Ken Fifer

CARLOS BARBARITO

Five Poems

I could have been fire, a hare in the fields...

I could have been fire, a hare in the fields.
No. A flash of lightning governs,
determines, glues by the edge
the pages of the Book.
Each one with its shadow and its weight.
I could have been a tree, Tarot, a fruit.
No. Grey water,
slow, ancient. The world
gets wet. Liquid without form,
nor extension, nor direction.

Translated by Brian Cole

Time and again he tried...

Time and again he tried,
without success, to obtain descendants:
of a lost syllable,
of a stem wound around another stem,
of a feather carried by the breeze.
It yielded little, scarcely this,
an almost inaudible breathing
on the other side of the wall,
a small nest, messed up and empty
between roots scattered over the earth.

Translated by Stefan Beyst

Our memories will freeze...

Our memories will freeze
when the earth we step on has dried up.
The waves, in our presence, will freeze,
the Milky Way, books, lightning.
How can we prevent this? How
can we prevent from happening
that which will happen to us?
Why on every beach,
at dusk, a dead fish,
and between the galaxies, a dark galaxy
that no longer emits sound nor light?
Why can't they be eternal:
the swimmer's movements between the waves,
the smell of the roses in the garden,
our images reflected in puddles and mirrors?

Translated by Jonah Gabry

Mary Hoggan

The last smoke of that world dissipated.
But for some miracle - that I don't understand -
the smell of old wood remains, of curtains

corroded by time. I breathe
that air, after so many winds
against walls of houses that no longer exist.
A limpid dream - she would say,
if she could open her long since sealed mouth.
And I, who remain seated, like then,
before the same ragged book
for apprentices, I say to her
- even if she can no longer hear me -,
with the same sloppy pronunciation as always:
Know what we are, remembering what we were.

“Note: The quotes in italics belong to Edwin Muir, drawn from his poems *The Labyrinth* and *The Horses*, respectively.”

Translated by Jonah Gabry

What did we do? The day...

What did we do? The day
at its final plea,
and the lamps that are lit
little by little. And now?
Should we take the vowels out of words
so that darkness is delayed
even just a little?
The other digs with a shovel in the mud.
The other reads in the ash.
The other makes a hole in a wall of his house
so that the wind may penetrate.
The other sits down, unwound,
in an armchair of lacquered wood.
We are not the others, we can't be.
What is left to us? What,
naked, is left to us? What reason
or dream or figure remains?
One thing we do know, yes, since Goethe:
always, at the edge of the river,
the drowned girl appears
and, a little later and not far away,
up stream, the book.

Translated by Jonah Gabry

KORAY FEYİZ

Two Sea Poems

I

To this at all times eternal blue sea
I have always wished to return as a grain of sand
yet hit every shoreline like a wave.
I wanted to dwell in a wavelet
isolated as a stone, content and peaceful in its simplicity,
though often as not lonely in its rebelliousness,
proud of existing for others,
yet putting itself across just as it is.

It will be standing in front of a cinema
when people flood in and out,
and when passersby look for a shadow,
it would be there at one end of it
and forevermore.

In this at all times eternal blue sea,
time, like a wounded barge
is walking with a limp.
Dead seawall, blind eye of the sky,
our hearts are trembling, each like the wick of a lamp.
Concrete is satisfying its thirst for the rain's freshness,
the city, for water. Water from the kind of rain
that doesn't come gushing down.
It is only drizzling.

In this at all times eternal blue sea,
when morning comes I ensconce myself in latticework
woven with memories. Love is gone,
departed forever, every flower
has withered away along with its own color,
and I tumble into the depths
of my childish ocean like a heavy stone.

II

Birds no longer perch among the leaves of this walnut tree
when the fog horn sits cooling off within its shadow.

I think the sea will one day bring
huge breakers to these shores now washed by little waves.
Each wavelet retreats only to summon another wave
to return to this shore again and again.

Since you have gone and taken the sea with you,
leaving me this darkness, no birds come by
to fill up my mornings in the courtyard of my loneliness.
No fog horns are sounding
but a fog emerges nonetheless
to steal down into me.
And I think, since I am surrounded
but unable to find a flat sea
or bedrock to push against
I haven't managed to be an open sea
moving back and forth in ecstasy.

Translated by Nesrin Eruysal & Kenneth Rosen

Dreams

I say don't grieve, birds will come back one day
filled with hope and carrying the wind on the pillion.
Birds will come back
and so will you. You will find a croissant
on your window pane, the scent of flowers
that you have been longing for
gathered in your palms, and you will come back to me.
One day, filled with hope and birds on the wind's pillion,
you will shed your exile
on the harborside quay of my eyes. Wooden crates
will cast anchor. My mischievous words
embark at full sail towards hope.

Such are my painful solitudes,
my loves turned loose to range at will like horses.
Yesterday I walked through Kumrular Street.
No birds were there. I have never forgotten them, though.
And you really should remember them sometimes.
Birds have begun to diminish in numbers.
Trees are deaf, branches and leaves are blind.
Remember the poem Behçet wrote about birds,
he loved birds, don't forget.

So did Orhan G rayman when he was alive.

Maybe one day Behçet will come back,
the fairy tale of our youth a slice of sky
breaking out of his forehead. Where is the photo
whose empty frame hangs on an old dirty wall, the one
taken of us in the prison ward?
Where is the courtyard of our hearts, the one opening onto melancholy?
Don't grieve. Birds will come back one day,
and you will come back to me, with rain in your saddlebag.

The river held back by patience does not overflow its banks,
its lifetime spent in yearning for the sea. What's more,
an autumn whose leaves yearn for branches
cannot be your life, your life
like a spring that children drink water from.
You know I love the yellow of autumn,
or waiting for night to fall on a window's yellow pane.
Single-masted boats: they were nonexistent,
yet I know a poem whose title was "Single-Masted."

Everybody waits for something, some
for those lost along the way,
some to be a river delta.
Dreams are false, and yet dreams—dreams
are all those that I've loved, let go by my heart.

Translated by Nesrin Eraysal & Kenneth Rosen

KEN FIFER

After Edip Cansever

Begonias

Look how begonia petals fall.
One moment, they're feeding
from the sky's broad dish. The next,
each hair on your body
is a gravestone, a monument
to another storm. Look at the sky
falling on me like a begonia petal
spinning in the wrong direction.

You don't want to be the first one
who notices the season's over.
And me neither. The petals
don't know what they want.

The conditions of the sky and wind
disclose it's Tuesday again—waxy,
like this leaf that's still
in my hand. Was it
Monday my begonia bloomed?
On my balcony, I thought:
the sky must be out here somewhere.

The sun is not important—
it just has a few more days to go.
There are petals in my hand.
where my fingers interlock—
not cold but no longer warm.
I am waiting for them
to break into flower. I waited.
To tell the truth, being mistaken
is like seeing everything new.
It's the difference between
a garden and a balcony.

Then I stopped. Was it Sunday
that the door bell rang? Was it
the door or the phone? Or both?
Or the voice of a begonia?
No, it wasn't that either.
I didn't hear a voice. Why not?
Somebody let my body go—no,
it was only your shadow in a cloud,
only my hand shaking at all hours
like begonias on the balcony.
Look at me drifting outdoors.

A History of Water

Water presents
itself in March,
a darkening wind,
a dampening cloud,

an immodest partner
a middling life.
When we hold
each other close enough,
we seem to float,
searching our skins
for watermarks.
We find the words
leaning to one side,
overflowing the passage,
are born inside
a water drop.
When our body fluids shout,
begin by listening
to water,
the message is passed on
in a moutful of spit-
at first, an empty glass,
later on, an empty house.

MARK COBLEY

I watch your lips form the words

you smell of fresh air.
you are not here but in scotland
or in a car
going to the seaside laughing.
i see the stone walls, the curve of hill
the clouds.
and in yours eyes reflected
in the mirror
your turning away white teeth towards sheep.

it is misty. morning.
i am stood in the garden
where silence can mean more.
in the trees are your hair.
i lost the last line

but it began with
we don't know each other anymore

that it is all in code
numbers for letters.
hills higher than your thought.

floating

i am afraid to kiss.
when you approach.

a derelict house
in an acre of field
the red hair
grief is a terrible monster.

merope

i will not visit
you
or your memory
over and over
blue white and dove grey
are the colours of cloud
breath on a cold morning
reflected
halo of the eye
my face never to be
touched by
fingerprint whorl
wind caught
spun
but from
here
to be gone
is not darkness
or blindness
or the treacherous sea ink
rising and falling
violet
fade light
thin away
forever

in
the hurt is within
wave
blacken
cover eyes
in shame
a spiral
cheat death wise Sisyphus
my sisters
sailors
lover
you will know me

no more.

THOR STEFANSSON

In Your Light

1

There is nothing to regret.

Our separation awakes
promises of reuniting.

Without your presence
I'm content with desire.

Does satisfaction ever
equal expectation?

2

Our meetings always give pleasure.

And yet sometimes
we are together for years

without noticing.

The multiplicity of life

is too much for one mind,

the moments need peace
to be lit
in your eyes

for fires to flame
in your soul.

3

My heart beats
skysteep
in my chest.

Your sun
constantly
at its peak
through mid-winter days

lighting the night-falls
above us.

4

And love
in all this wreck?

I write our names
on a piece of paper

and sneak it
to you

with pierced heart.

5

Love doesn't
tarnish.

It streams ahead

with menace,

digs a deep bed,
leaps in a high waterfall.

Who would keep on swimming
in still waters?

6

In your light I set eyes
on the colours of my love
though never possessing
all that's wonderful there.

Your name alone will do
for the feeding of my ear.
Its music is purer
than all the drums I hear.

Your aura is of
wonderful warmth.
But how can I achieve
that part in your karma?

7

Souls touch
and the body is forgotten
because it is.

Anguish oscillates
between the stars
and flushes in the firmament.

Beauty appears
in your eyes.
That's where I live.

8

In this sunny summer

fidelity has
bright wings
and under them both wind.

And we fly
with joyous hearts
in separate directions.

9

God is three in one.
Love is two in one.
Man is one.

10

Love
teaches us
to live.

Life
teaches us
to love.

TREE RIESENER

Ambergris

My mother
sprayed herself with dead whales
when she was wrapped in her silvery shawl,
the way ambergris
wraps around giant squid beaks
stored in Jonah's rib-vaulted room,

and my good-bye kiss
smelled like woodlands,
like spice, like flowers,
like the undernotes
of beautiful ladies' exotic fragrance
on the tobacco store's thin coveted boxes of death.

Oh, mother sleeping

in earth's censed bed,
the spice of red wine
no longer in your silver veins,
I keep rosemary, flowers, resiny winter fir,
thurifers of moonlight, sunlight, darklight
above your everlasting bed.

BARBARA CROOKER

Sunflowers

This time of year, the hot sun spiralling down on the farmlands,
makes me think about Van Gogh's wheat fields, the unrelenting
light, sky scratched with crows, their dark raucous chatter—
and I think about our short lives, chaff in the wind,
momentary in the darkening sky. I think about
his cypresses, their black flames, his bruise-blue
irises that wince against the yellow wall, the vase
of sunflowers, those molten golds, the fierceness
of their burning. Even the blues, Vincent's blues,
the cobalt intensity behind the yellow house,
the thunderclouded sky, should cool us down, but don't.
Instead, they boil at low flame.
He said in a letter to his brother, "I am in it with all
of my heart," and I am in it, too, this life, with its longing
and sorrows. When we're gone, what will be left of our small
songs and minor joys? Still, when I drive by a wheat field
turning ochre and amber, every awn and arista shouting sun!
sun! sun! something in me rises, makes me look
for a scrap of paper, a pencil nub,
even as the hot wind lifts,
blows the dust we are, carries it away—

November

The light of autumn: you will not be spared
Louise Glück

The burning bush has given up, slipped out
of its scarlet dress, stripped down
to twig and limb, bare bones,

the architecture of itself. This is the heart
of autumn, after the fire's gone out. This is the year's
dark dying, when my mother began to slip
from sight, as imperceptibly as the moon
shifts phases; each day, a little less light. Frost's
taken all the flowers, the landscape, colorless,
shades of ash and beige, husks and seed
pods, what remains.

(These two poems are from Crooker's first book, *Radiance* (Word Press, 2005))

HEDY HABRA

Narguileh

I.

Trapped in his backyard,
an old man
thinks of cafés,
backgammon games, dice
thrown over inlaid wood.
Fingertips folded
on an empty palm, hand
recapturing the lost motion,
he draws on his pipe,
reviving crackling embers,
attentive to the divas' deep
vibrato, Feyrouz,
Sabah, Om
Kolsoum.

II.

He breeds canaries
in a shed, feeds them egg
shells, slices of apple.
Each dawn, he hangs
cages on the trellis
overlooking the swing
waters his vegetables,
precious seeds
flown from far away,
curled cucumbers,

a special vine from Lebanon
its silken leaves
fit for stuffing.

III.

Rolling patience beads
made of coral,
he sits for hours
under the covered porch.
Lips stuck to the tip
of the painted pipe,
he thanks the Lord,
his grandchildren
would live free
in the New World.
Does it matter if,
his soul sinks
in an iridescent flask,
blown into eddies of smoke?
Eastern voices mix
with the birds' song, Sabah,
Om Kolsoum,
Feyrouz.

IV.

Carefully kindling coals
with tongs, he watches
arabesques, swirls emerging
from underwater, imprisoned
in the blown glass,
bursting at the surface,
deafened words
of a drowned Phoenician sailor.

ABHA IYENGAR

Grief

Thinking
I have put it all behind me
I walk,
But my thoughts break my stride.
I want to stop,
Lean against a tree
Hold on to its roughness
For comfort
And watch the leaves fall
With my grief.
I walk on
The leaves fall quietly behind me.

[First published in Poems Online, then in Dead Drunk Dublin]

A Passing of the Time

Another day that promises to sag
The tightness of the morning jaw
Collapses into a night
Weary with loose jowls.
Expectancy gives way to
The stains of dirty towels
The morning bloom fades into the squalor of dusk.
Labour turns homewards and sinks into whatever is first.
A woman with spirit, a bottle with none
But the day is done.
The rough stubble on the jaw
Is just another sign.
Crow's feet form Shiva's trident
Scarring bleary eyes
Adrift on a sense of loss,
A hazy memory of a kind.
Almost all hope dies
But some is kept alive
For death does not come easy and never overnight.
It comes with each passing day, a passing of the time.

AINE MAC AODHA

Remembering

When the ould pair died
the music, for a while
went also.

A worn fiddle hangs
by the chunky accordion.
Airs recalled,

in snapshots of scenes-
fiddlers night on
local radio.

Clearings on the lino
waltzing to the beat
one, two, three...

Under the watchful eye
of Blessed Oliver Plunkett
they glided.

I feel again the music
swell in me where
winter visits often.

Like rivers that flow
to the cold Atlantic
the journey long.

I listen to the waves
I hear them, the
music of the ould pair.

(the ould pair, A way of saying the parents)

CARLA SCARANO D'ANTONIO

Widening my circle

A mirage in a scalding desert
my grandmother materializes.
She sits on a straw chair
sewing for her seven children.

Dried up to the essential
stooping to her work,
her hands knotty and misshapen
like olive tree branches.
“How could you endure all that?” I asked.
“I had no choice, I was trapped.”
She stares at me with hopeful eyes,
“Let your life flourish, don't deny.”

The dunes hush
change their shapes,
the track on the sand
shows me the way.

Snow in the morning

White rooftops and white lawn,
the street in the front covered with snow
cars immovable, doors closed.

No sounds no people,
still sleeping like hibernating badgers.
We start the day in the still air.

It is the colour or the fresh touch
that inspires my joy, past fun
with parents, sister and friends.

Up in the mountains, away
from traffic and rows, cut off
in the muffled realm of snow.

I had regular meals because of the pure air.
Chill challenged my strength

flakes rested on my windcheater.

As white as peace
as tall as a fortress
the snow protected my balance.

ROBERTA BURNETT

Two from A California Childhood

Seven to Nine

Mother: the leather belts, thin
and thick, always
over a long nail, hanging.
Screen porch, the morning sun:
I am offered the choice—belt, hand,
switch—each
a separate power.
Nothing makes sense. Made
reasonable by having
to think about choice, I deliberate.
I think I must
deserve this passage, it's a rule.
She must but doesn't want
to choose. The hand, the cutting
switch, belts always there,
hanging, ready to use.
Used.

Back Yard, Bakersfield, Nine

—*For Basho*

Summer's morning heat
the tree's for leaning.
so many apricots uncounted
on the uncut lawn around
me and my thick book. another
and later, another one-stroke
plop. smashed orangey flesh,
fruit too ripe to eat. if I

smear one on, its pulp
will feed my skin. sweet
wasting smell.
Keep the pages clean.

ABDÜLKADİR PAKSOY

Autumn Flurry

Look autumn is back
Leaning on the juniper scepter
It pulled out of the last fire—
Deep lonely river on its forehead.

Look autumn is back again—
No hat,
No shoes,
Dressed only in its grief—
Chanting about fate like a dervish.

Look autumn is back again
And I'm still waiting for my ship to come in;
Autumn's back but the ship has been scrapped.
The cellar is empty—
What will become of us now?
My mother isn't here any longer.
She'd know how to make ends meet.

Every year is always the same.
I'm not expecting anybody—
I've pushed away my neighbors and friends —
When autumn knocks at the door—
Just as I'm all ready to leave.

Translated by Nesrin Eruysal & Ken Fifer

GEOFF COOPER

From the Heavens

He lived in a book-lined Scottish cottage

a neat little man, nothing kenspeckle
just two eyes like violet lasers
to cut diamond through and through
to shear hypocrisy away

His books were not decoration or social weapons
he could talk eons of history so fluently
Duns Scotus, Arbroath, the Edinburgh of Hulme
the frankest understanding of his country's days
the finest flowers of Scotland, those two blue eyes

I believe that almost as soon as he could speak
he would say No to war yet he volunteered in '39
for the front line as a paramedic
dropped with the D Day paratroops
on the Cotentin, in the very first wave

But one bright day he knocked so gently
at my door. Only dullness, only occlusion,
in his eyes. He spoke one sentence -
"you do not need
to do my garden anymore"
Then slowly, feebly, walked away

We knew a few hours later and I felt as if
all the best of us, all of the finest things -
- all his fierce and fearless love -
had somehow passed away

It was a bright spring Scottish day
cold and cool by turns

It was utter eclipse, it was our midnight
it was the burning out
of one irreplaceable star.

SCOTT M. POTTER

Friends Are

Move the detritus of deleterious subterranean termites
Into swaths of memories of old friends gone by the by
Mermaids and mermen to me, lurking shores untread on lonely nights

Old friends and their ghosts haunt the waves splashing on why

Change guards into fairies frolicking deep groves of self
So that what was no longer rules what is and will be
Instead, place the best of encounters on the highest shelf
To eagerly peer at when one most needs to engage rememory

When in the place of meditative glory in early morning hours
What friends are and were melts into rainbows of glee
Thus illuminating bonds and unspoken thoughts with words' power
And signifying changes that rely not on the you that is you or me.

ANJAN SEN

Village

Sorrow's family has left
Its rundown ancestral home
Heading down the path of poverty

The universe will be a village, my dear.

Original title "*Graam*" Translated by Jesse Knutson, Collected in "Gharbahir" in
"Austic"-Special issue on Anjan Sen" 2007).

Shadow

The shadow shakes
The shadow's shadow floats
In the room on the edge of the river
Long long painted scrolls
The story comes in pieces and goes on
In the mind's long painted scroll
Long painted eyes a body in the eyes
But she's not at home
There's no speech, only speech's shadow
These images from words
All blessed illusion

Translated by Jesse Knutson

Jal / Paani

Should we call it *jal* or *paani*
On *jalpaani* she has crossed the seas
Look the river of life is dying
The land is divided in the name of *Iswar Allah*
The broken room houses a body
The mind has gone , unhinged
The child said *Ma Amma*
She a blur
Language is being partitioned
Language the dance of light in all directions
Language is my *Jal* land *Paani* sky
BR –R –EATH
May it attain completeness.

Original Bengali title *Jal/Paani*, composed and first published in *Tista Torsha*, 1996
/ Collected in “*Bhando Bevando*” 2002

(Note : water: a Hindu Bengali will call *Jal* and a Muslim Bengali will call *Paani*.
Jalpaani in Bengali means scholarship. *Iswar* and *Allah* : god for Hindu and Muslims respectively.

Translated by: E.V.Ramakrishnan

ULUER AYDOGDU

To sojourn into consciousness: For Exodus (1)

-To seem to have been inside what is within-

He arose and departed
no one waved their hands
no one wasted a little water
blessing his path of departure
having first wrapped it carefully
he removed his home from the street
put the street on his shoulder
and took it away from the neighborhood
all its inhabitants were still asleep
having then wrapped the neighborhood
in a bundle he took it away from the city
no one observed what he had done

as if it were somehow forbidden
to take such things from the country
he removed the city secretly
and the country rattled once or twice
moved from one side to the other
as he was wearing a grin lopsided
just on one side of his mouth
took the world from the universe
and then stopped for a while
tired of ceaselessly taking things away
but he had added a pinch of himself
such a dishonest guy
so he took himself
back out of the universe
got lost without complaining
and I smiled at him
as I watched all of this
from behind.

Translated by Nesrin Eruysal and Kenneth Rosen

1- If I hadn't 'had breakfast' with Jacques Prévert, I could never have written this poem.

CHARLES CLIFFORD BROOKS III

Blue Sunday

Neglected, a koi pond
needs the leaves raked out.
This weather
is sickly
and it lays down dull
over pale flesh.

Lethargy
keeps the mind off cutting grass,
finding a new garbage man,
paying for new tags.

Someone's obsessively
shooting a shotgun.

Loud rednecks in a truck
ride up and back
the paved drive outside
which turns into a dirt road.

The earth has swallowed
me whole.

How Far into this Tumultuous Night

A staggering amount of hours
are spent staring off.
From bed I wonder
why I'm awake exactly on the hour
as if the hour
wouldn't arrive
if I weren't there.

Eyes are open in the farthest corner.
Time watches my discomfort.
Silence is screaming
I can't stand.
Knees tucked up into my chest,
light will come like a hangover.
Roosters crow too soon.

Sunlight Carves My Chaos

I drag a dread behind my walking,
a feeling that worsens with dawn's damned knocking.
At the hour lovers slip out, snags caught in their stockings,
morning dew is a sickness, its presence mocking
my splendor in the silver seconds before sunrise,
crushed by early birds, then Christians in neck ties.

The sun stubbornly returns eager to tell
the regular man to rise, and me to be still.
Sun's harsh feet do stomp with ruthless thrill,
imps scratching daybreak across my windowsill.
Absent of the night I'm befuddled as Hamlet's father,
pretending the noon-day-mundane isn't a bother.

Oozing around these thick shades I see,
that dress socks are in someone else's family tree.
Come twilight hours! Cupid sings for the city.
To undulating concrete, a stormy, starry sea,
searching out Psyche on fragile waves of oblivion,
sleepless heathen in command of the Flying Dutchman.

Nocturnal morals allow vanity, gluttony, and lust.
I accept the monster, the virgin, the elasticity of trust.
Under this moonlit grace
floods color, the lark, and her face.
Madam Midnight, the rabble has bedded down.
I don't have to be the charmer, the saint, the clown.
I am alchemy of odd hours, the innocent devil's helper,
no conscience, no witnesses, a happy social leper.

FABIANO ALBORGHETTI

Poems from
Registro dei fragili / The Weaklings' Register
Casagrande Editore, 2009

I

Then her son got lost, suddenly in the square
among the crowd there's a new space where he stood:
and no one who knew, no one that had seen

a t-shirt with purple stripes, his red cap on his head.
What do you know of the fright I got she shouted right in his face
what do you know of a mother being crippled

what do you know she repeated of the most terrifying ideas
and hands on his shoulders she shook him like a rag.
What do you know of all I've given up for you

of the pain of giving birth which splits your faith
what do you know of body against body making room in those months
for the space you claim, what do you know

you know nothing: of life that changes and time
that gets lost
shrinking to disappear and disappearing takes you with it

it flows from year to year and sees your becoming.
What do you know who are nothing
of my life going to pieces genuflecting every day

the life you plunder by being ever-present...
You don't know the effort it takes to go on
you don't know that to have you I gave up all the rest

and let's go home now it's best
hold my hand tight and I'll lead you all the way home.
She went on more calmly: Every mother is the memory

of the Christ they tell of, but in fact it's that mother
who stays in the shadow and dies
who suffers for the death

standing at the foot of every hill.

II

They never had a party, no child was invited
to celebrate his birthday no coke and chips
and no cake with presents no games till late

but shouting in the living-room
that good manners come from control
and home is no place for noise and rowdiness.

You're not the one who cleans up she told him explaining
it's not you that spends the money it's not you
that has to look after a gaggle of over-excited kids

and can you tell me what happens if someone gets hurt?
It's not you that stops them eating like animals
watching the orangeade that gives them indigestion

you're not the one that has to explain at day's end
if someone hurts himself if someone falls over
I'm no nurse

and if someone gets hurt they'll go and lodge a complaint.
I never had parties and does it look as if I'm sorry?
It's for people without values
they're just parents incapable of bringing up their kids...

III

Are you happy to come on this ride he said standing at the till
with the queue of people waiting to get on the carousel
and he held him by the shoulders to stop him going off

while all around the attractions, all the sounds of the funfair.
I don't understand your decision he asked him in a murmur
wanting things that stand still with so much else to try:

look at the *Big Spinner* or the *Vessel of Death*
those are the real things not these horses' lip-curling
not this sissy music

but the thrill of the void. He pointed to the horizon
he showed him the *Thunderbird* insisting
that when you're a man some things are better

not these sissy merry-go-rounds and he asked
shall we have a go?
The child said nothing but shook his head a little

he remembered the year before he'd already been up there
and the emptiness in his tummy this thrust that empties you
as everything whirls around and you don't where to hold on

as the emptiness is growing and the pitching continues
as you're gasping for air and he started to be sick
and his father was shouting, took him to the toilets

to wash off the shame, grieving for his manly son...

IV

He'd taken the trainer-wheels off the bike to ride
like a grown-up he told him as the child pedaled
clutching the handlebars, his balance wobbling

like one who would go straight with nothing to lean on...

V

It had to be explained that black eye

not normal they said in a child of that age.
He repeated a fall, an accident on the stairs

coming home in the afternoon
but the neighbor heard the screams
and the mother denied everything: he's a child a bit careless

cuts the corners when he's playing.
Pale blue arms in the pool
blended with the water

and no one saw them and no one talked of them
since a child is a bit careless
and the extreme consequence is normal

if seen in other shapes...

VI

Not among city scenes but in the quiet of gardens
in the quiet of families with car parks everywhere
with the shopping mall

with the main street a spit where they promenade
in the sticks something happens and everyone's a witness
sooner or later they all saw but no one while it was happening

never anyone who suspects that something should be stopped.
The murder happened and this shakes the families
the most Christian consciences:

in the village they said that something was amiss.
D'you know something else each asks the next man deep in thought:
as happens when a mother kills her child.

What're they saying on TV?

English translations by Anthony Robbins

KATKIDA BULUNANLAR

Kenneth Rosen Southern Maine Üniversitesi'nde uzun yıllar Edebiyat profesörü olarak çalıştı. İlk şiir kitabı *Whole Horse* Richard Howard tarafından Braziller Poetry Series için seçildi. Diğer kitapları arasında *The Hebrew Lion*, *Black Leaves*, *Longfellow Square*, *Reptile Mind*, *No Snake No Paradise*, *The Origins of Tragedy*, *Homo Politico* ve *Cyprus's Bad Period* bulunmaktadır. Bulgaristan'daki Amerikan Üniversitesi'nde Amerikan Şiiri ve Yirminci Yüzyıl Romanı dersleri verdi. Fulbright profesörü olarak Yukarı Mısır'daki Minya Üniversitesi'nde ve Kıbrıs'ta bulundu. Doğu Avrupa ve Orta Doğu'daki gezileri akademisyenliği ve yazarlığı üzerinde büyük etki yapan Rosen bir süredir *The Goat's Mirror* adlı romanı üzerinde çalışmaktadır.

Alfred Corn 1943 yılında Bainbridge, Georgia'da doğdu. Valdosta, Georgia'da büyüdü ve 1965 yılında Emory Üniversitesi Fransız Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi. 1967 yılında Columbia Üniversitesi'nden aynı alanda yüksek lisans derecesini aldı. Fulbright burslusu olarak bir yıl Paris'te kaldı ve Columbia College Fransız Edebiyatı Bölümü'nde iki yıl hocalık yaptı.

İlk şiir kitabı *All Roads at Once*, 1976'da yayımlandı. Bu kitabı *A Call in the Midst of the Crowd* (1978), *The Various Light* (1980), *Notes from a Child of Paradise* (1984), *The West Door* (1988) ve *Autobiographies* (1992) izledi. 1997 yılında *Present* başlıklı yedinci şiir kitabı ve *Part of His Story* adlı romanı yayımlandı. Bunu *Stake: Selected Poems, 1972-1992* (1999) ve Oklahoma Kıtıp Ödülü finalistisi olan *Contradictions* (2002) izledi.

Corn'un eleştiri yazılarını içeren *The Metamorphoses of Metaphor* (1989), prosodi üzerine yazdığı, *The Poem's Heartbeat* (1997) ve sanat eleştirisi yapıtı olan *Aaron Rose Photographs* (Abrams, 2001) adlı kitapları bulunmaktadır. *The New York Times Book Review* ve *The Nation*'a sık sık yazılarıyla katkıda bulunan Corn, ayrıca, *Art in America* and *ARTnews* adlı dergilerde sanat eleştirileriyle yer almaktadır.

Corn Guggenheim Foundation, National Endowment for the Arts, Academy and Institute of Arts and Letters ve Academy of American Poets gibi kuruluşlardan ödüller almış ve Poetry dergisince verilen Levinson Ödülü'nü kazanmıştır.

CUNY, Yale Üniversitesi, Connecticut College, Cincinnati Üniversitesi, U.C.L.A., Ohio Eyalet Üniversitesi, Oklahoma Eyalet Üniversitesi ve Tulsa Üniversitesi'nde dersler vermiştir. 2004-2005 yılında Lenox, Massachusetts the Amy Clampitt Residency'de bir yıl kalmış, Londra'da bulunan the Poetry School'da 2005-2006 döneminde ders vermiştir.

Reshma Aquil 1955 yılında Allahabad, Hindistan'da doğdu. St. Mary's Manastırında ve daha sonra da yüksek lisans ve doktorasını aldığı Allahabad

Üniversitesi'nde eğitim gördü. Halen aynı üniversitenin İngiliz Edebiyatı Bölümü'nde 19. yüzyıl Edebiyatı dersleri vermektedir. İlk şiir kitabı *Sleeping Wind* 2001'de Ethos tarafından yayımlandı. Şiirleri *Poetry India: Voices of Many Worlds* (British Council Division and the Poetry Society, India) adlı dergide yer aldı.

John Muckle roman, şiir ve eleştiri alanlarında yapıtlar vermiş bir İngiliz yazarıdır. Surrey'de doğmuş, yaşamının büyük bölümü Essex ve Londra'da geçmiştir. 1980'li yıllarda Paladin Şiir Dizisini başlatmış ve Yeni İngiliz Şiiri antolojisinin genel editörlüğünü yapmıştır. (Paladin, 1988). Kitapları: *The Cresta Run* (kısa öyküler), *Cyclomotors* (kısa roman ve fotoğraflar), *Firewriting and Other Poems* (Shearsman Books, 2005) ve yakın zamanda yayımlanan romanı *London Brakes* (Shearsman, 2009).

Immanuel Mifsud 1967 yılında Malta'da doğdu. Aralarında iki dilde yayımlanan ve çevirileri Maria Grech Ganado tarafından yapılan yolculuk şiirleri KM (Malta: Klabb Kotba Maltin:2005), Maurice Riordan ve Adrian Grima'nın çevirdiği *Confidential Reports* (İrlanda: Southword Editions, 2005) adlı kitaplarının da bulunduğu beş şiir kitabı yayımladı. İklim değişikliği konusunda Adrian Grima ile birlikte ortak bir kitap yazdı. Ayrıca, 2002 yılı Ulusal Edebiyat ödülünü kazanan *L-Istejjer Strambi ta' Sara Sue Sammut* (Sara Sue Sammut'un Tuhaf Öyküleri), oldukça tartışmalı *Kimika* (Kimya) ve en son olarak *Stejjer li ma Kellhomx Jinkitbu* (Yazılmamış Olması Gereken Öyküler) dahil olmak üzere altı öykü kitabı bulunmaktadır. Immanuel Mifsud çocuklar için kısa öyküler yazmaktadır ve en son yapıtı *Orqod, Qalbi, Orqod* (Uyu, Sevgilim, Uyu) adlı ninni kitabıdır. Mifsud University of Malta College'da edebiyat dersleri vermektedir.

Cem Uzungüneş, 1962'de Bulgaristan'ın, Razgrad kentinde doğdu. Çocukluğu, bu kentin Ezerçe köyünde, 1970'te Türkiye'ye göçten sonra Aydın'da geçti. Aydın Efeler Ortaokulunu, Kuleli Askeri Lisesi'ni, Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. Şiirleri 1988 yılından bu yana Adam Sanat, Argos, Defter, Varlık, E, Kitap-lık, Mahfil, Heves, The Dirty Goat gibi dergilerde yayımlandı. Yine Virgül, Kitap-lık, Mahfil gibi dergilerde şiir ve şairler üzerine yazılar yazdı. İlk şiir kitabı *Soluğan* (1998, Öteki Yayınevi) ile Kültür Bakanlığı 75. Yıl Şiir Başarı Ödülü'nü aldı. İkinci kitabı *Arzu Evi* 2005 yılında Yapı Kredi Yayınlarından çıktı.

Carlos Barbarito

6 Şubat 1955 tarihinde Arjantin'de Pergamino, Buenos Aires'de doğdu.

Ödülleri:

Prize Francisco Lypez Merino.

Prize Foundation Alejandro González Gattone.

Prize Concurso Rñgimen de Fomento a la Producciyn Literaria Nacional y

Estímulo a la Industrial Editorial, Fondo Nacional de las Artes.
Prize Bienal de Crítica de Arte Jorge Feinsilber.
Prize Tierras Planas.
Prize Fundaciyn Argentina para la Poesía.
Gran Premio Libertad.
Prize Raúl Gustavo Aguirre of the Sociedad Argentina de Escritores.
Prize César Tiempo.
Mention Concurso Revista Plural, México.
Third Prize Fundaciyn INCA.
Mention of Honour Leopoldo Marechal y Carlos Alberto Dı́bole.
Third Prize Enrique Pezzoni of the Centro de Estudiantes de Filosofía y Letras of the University of Buenos Aires.
Prize Iparraguirre Saria.
Prize Hespı́rides.

Yayımlanmış şiir Kitapları: Poesía quebrada (1984), Teatro de lirios (1985), Īxodos y trenes (1987), Póginas del poeta flaco (1989), Caballos y otros poemas (1990), Bestiario de amor (1992), Viga bajo el agua (1992) Meninas. Desnudo y la mđscara (1992), El peso de los días (1995), La luz y alguna cosa (1998), Desnuda materia (1999), Puntos de fuga (2002), La orilla desierta (2003), Piedra encerrada en piedra (2004), Figuras de ojo y sombras (2005).

Koray Feyiz 1961’de İstanbul-Üsküdar’da doğdu. KTÜ ve ODTÜ’de Harita Mühendisliği ve Şehircilik lisans ve yüksek lisans öğrenimi gördü. “Şehir Psikolojisi” konusunda doktora tezini tamamladı.“Coğrafi Bilgi Sistemleri ve Uzaktan Algılama” konusunda hazırlamakta olduğu doçentlik tezi üzerinde çalışıyor.

İlk şiiri; Varlık dergisinde 1987 yılında yayımlandı. Varlık, Adam Sanat, Milliyet Sanat, Hürriyet Gösteri, İnsancıl, Evrensel Kültür, Damar, Yarın, Yazıt, Temmuz, Parantez, Şiir Ülkesi, Dönemeç, Çağdaş Türk Dili, Cumhuriyet Kitap, Edebiyat Eleştiri, Su, Kıyı, Yazko Edebiyat, Patika, Yaba Öykü, Lacivert, Dar Sokak, Taflan, Edebiyat 81, Sincan İstasyonu, Düşünbil vb. dergilerde şiir ve yazıları yayımlandı.

Kitapları: *Mezarlar Eskimedi* (İz, 1987), *Bir Mektupta İki Yalnızlık* (Engin, 1988), *Ben O İssız O Yorgun Şehir* (Prospero, 1995), *Uhrevi Zorba* (Ürün, 1995), *Düşle Gelen* (Suteni, 1995), *Seni Bağışladım Çünkü Beni Çok Üzdün* (Hera, 1999).

Ken Fifer’ın şiirleri Amerika’da Ploughshares, Barrow Street, The Partisan Review ve pek çok başka dergide yayınlanmıştır. En son kitabı March Street Press tarafından 2007 yılında yayımlanan *After Fire*’dır. Nesrin Eruysal’la birlikte, diğer Türk şairlerinin yanısıra, Edip Cansever’in uzun şiiri “Bezik Oynayan Kadınlar”dan dört şiir çevirmiştir. Penn State University, Berks Edebiyat profesörü olup doğu Pennsylvania’da eşi Elizabeth ile birlikte yaşamaktadır.

Mark Cobley Cheshire, İngiltere’de doğdu. Derbyshire High Peaks’de yaşamaktadır. İngiltere ve Amerika’da çeşitli dergilerde şiirleri yayımlanmıştır. Manchester Katedrali Uluslararası Dinsel Şiir yarışmasında ikinci olmuş ve uzun şiirinin ilk bölümü *The Flaming Man* Parameter Magazine tarafından yayımlanmıştır. Kısa süre önce *The Flaming Man* adlı şiirinin ikinci ve üçüncü bölümlerini tamamlamıştır. Pleiades hakkında bir dizi şiir olan *dove flock* ve *New York Poems* adlı iki proje üzerinde çalışmaktadır.

Thor Stefansson 1949’da Reykjavik’te doğdu. Aix-en-Provence, İzlanda ve Paris üniversitelerinde Fransızca, psikoloji ve dilbilimi eğitimi aldı. Fransızca öğretmenidir. Dokuzuncu şiir kitabı bu yıl Ocak ayında İzlanda’da yayımlanacaktır. Fransızcadan yaptığı çevirilerden oluşan dokuzuncu şiir çevirisi kitabı, *Fransızca Yazan Afrikalı Şairler Antolojisi* Aralık ayında yayımlanmıştır. Fransızca-İzlandaca sözlüklerin editörlüğünü yapmış ve İzlandalı öğrenciler için bir Fransızca dilbilgisi kitabının yazmıştır. Ayrıca Fransızca çizgi roman çevirileri yapmıştır.

Şiir kitapları: *Haustregnið magnast*, 1989 (Autumn Rain Magnified), *Í gróðurreit vorsins*, 1990 (In the Green of Spring), *Hjartarætur í snjónum*, 1995 (Heart-Roots in the Snow), *Ljóð út í veður og vind*, 1998 (Poems for Weather and Wind), *Í ljósi þínu*, 2003 (In your Light), *Söngvar*, 2006 (Songs), *Hlaupár*, 2007 (Leap Year), *Kvölds og morgna*, 2009 (Night and Day).

Başlıca çevirileri: Guillevic, *Skáldskaparmál*, 1997 (Art poétique), Guillevic, *Söngurinn*, 2002 (Le chant), Guillevic, *Hún*, 2004 (Elle), Guillevic, *Lofsöngur*, 2004 (Magnificat), Guillevic, *Ljóðrænur*, 2004 (Lyriques), Thór Stefansson, *25 poètes islandais d’aujourd’hui*, 2004, Louise Blouin og Bernard Pozier, *Québecskáld – Sýnisbók*, 2005 (Poètes québécois, Anthologie), Thór Stefansson, *Fuglar, eldingar og fleiri andrár*, *Ljóð frönskumælandi skáld frá Belgíu*, 2008 (Belçikalı Fransızca konuşan şairlerin yapıtları), Thór Stefansson, *Trumbur og strengir*, *Ljóð frönskumælandi skálda frá Afríku*, 2009 (Afrikalı Fransızca konuşan şairlerin yapıtlarından oluşmaktadır).

Tree Riesener bir eleştirmene göre ruhsal sürrealizm, politik gnostisizm ve aşkın değişkenlerine dair kışkırtıcı şiirler yazmaktadır. Üç şiir kitabının yazarıdır: sijo ve gazellerden oluşan *Liminalog* (Inmates Run The Asylum Press, 2006), *Angel Poison* (Pudding House Publications, 2007) ve *Inscapes* (Finishing Line Press, 2008).

Ditch, The Istanbul Literary Review, Anemone Sidecar (yayına hazırlanmakta), 5_Trope, Evergreen Review, Ginosko, Blue Fifth Review, Loch Raven Review, Pindeldyboz, Identity Theory, Blood Lotus, Boxcar Poetry Review, Belletrist Review, NEBO, Acclaim, The Source, Hinge, Schuylkill Valley Review, Diner, Mad Poets Review, Albatross/Anabiosis, Lynx, The Ghazal Page, Fine Print ve Ernest Hilbert E-Verse Radio’nun da aralarında olduğu çok sayıda edebiyat dergisinde şiirleri ve düzyazıları yayımlanmıştır. Üç kısa öyküsü Philadelphia Inter-

Act Theatre'ın Yüksek Sesle Yazmak adlı yapımında sahnelenmiştir. Park Kısa Öykü Yarışmasını kazanmış, Philadelphia Kısa-Kısa Öykü ve Edebi Kısa Öykü Yazarlar konferansında birincilik ödülü almış, Pablo Neruda Şiir Yarışmasında yarı finalist ve 2009 yılında Black Lawrence Press Hudson Ödülü'nde finalist olmuştur. 2002 yazında İskoçya Hawthornden Kalesinde Uluslararası Yazar olarak bulunmuştur. 2004 yılında ilk kez verilen William Van Wert Roman Ödülü'nü almıştır.

Barbara Crooker 2005 Word Press İlk Kitap Yarışmasını kazanan ve 2006 Paterson Şiir Ödülü'nde finale kalan Radiance adlı şiir kitabının yazarıdır. Şiirleri *Good Poems For Hard Times*; *Sweeping Beauty: Contemporary Women Poets Do Housework*; *Red, White, and Blues in America* ve *Boomer Girls* gibi pek çok dergi ve antolojide yer almıştır. Yapıtları Verse Daily'de yer almış ve NPR The Writer's Almanac programında Garrison Keillor tarafından okunmuştur. Pennsylvania Council on the Arts Creative Writing Fellowships'den üç kez burs kazanmış, yirmidört kez Pushcart Ödülü'ne aday olmuş, 2006 Ekphrastic Poetry Award from Rosebud, 2004 WB Yeats Society of New York Award, 2004 Pennsylvania Center for the Book Poetry in Public Places Poster Competition, 2003 Thomas Merton Poetry of the Sacred Award ve "April is the Cruellest Month" Award from Poets & Writers gibi pek çok ödül kazanmıştır.

Hedy Habra (doğumu Sabbagh) Lübnan kökenlidir. Mısır'da Heliopolis'te dünyaya gelmiş ve her iki ülkede de yaşamıştır. Faculté Française de Médecine et de Pharmacie of Beirut, S.J.'den Eczacılık diploması almıştır. Birkaç yıl Brüksel'de yaşadıktan sonra Kalamazoo, Michigan'a yerleşmiştir.

Halendil ve edebiyat dersleri vermekte olduğu Western Michigan Üniversitesi'nde İspanyol Edebiyatı dalında doktorasını tamamlamıştır. Doktora tezi Perulu romancı Mario Vargas Llosa'nın anlatılarında alt dünyaların yaratılmasında görselin rolünü irdelemektedir. İspanyol ve Latin Amerikalı yazarlar hakkındaki eleştiri yazıları *Revista de Estudios Hispánicos*, *Alba de América*, *Explicación de Textos Literarios*, *Confluencia*, *Hispanic Journal*, *Hispanófila*, *Afro-Hispanic Review*, *Chasqui*, *Latin American Literary Review* ve *Inti* gibi hakemli dergilerde yayımlanmıştır.

İngiliz Edebiyatı, Roman ve Şiir, İspanyol Dili ve Edebiyatı dallarında yüksek lisans derecelerini Western Michigan Üniversitesi'nden almıştır. Şiir ve düzyazıları Fransızca, İspanyolca ve İngilizce olarak *Linden Lane Magazine*, *Negative Capability*, *Mizna Literary Journal*, *Sulphur River Review*, *Parting Gifts*, *Letras Femeninas*, *Hofstra Hispanic Review*, *Puerto del Sol*, *The New York Quarterly*, *Nimrod* ve *Poet Lore*' da yayımlanmıştır. Editörlüğünü Hayan Charara'nın yaptığı *Inclined to Speak: An Anthology of Contemporary Arab American Poetry*, (U of Arkansas Press) ve editörlüklerini Philip Metres, Ann ve Larry Smith' in yaptığı *Come Together: Imagine Peace*, (Harmony Series Bottom Dog Press) adlı antolojilerde şiirleri yer almıştır. Yapıtları ayrıca *Poetic Voices Without Borders Vol 2* (editör: Robert Giron Gival Press) ve *Dinarzad's*

Children: An Anthology of Contemporary Arab American Fiction 2nd Edition (editörler: Pauline Kaldas ve Khaled Mattawa U of Arkansas Press) adlı antolojilerde yayımlanmıştır. İspanyolca çevirileri Nathalie Handal'ın editörlüğünü yaptığı *The Anthology of Dominican Poets*'de yer alacaktır.

Şiir dosyası Tea in Heliopolis değerlendirme aşamasında olup, halen bir kısa öykü kitabı üzerinde çalışmaktadır.

Abha Iyengar uluslararası yayınlar yapmış bağımsız yazar ve şairdir. Yapıtları hem yazılı basında hem de elektronik ortamda birkaç antoloji, dergi ve edebiyat dergisinde yer almıştır. Kota Press Şiir Antolojisi yarışmasını kazanmıştır. Öyküsü "The High Stool" South Million Writers Ödülü'ne aday gösterilmiş, ayrıca çeşitli ödüller kazanmıştır. Abha Iyengar her türden baskı ve adaletsizliğe karşı çıkan bir aktivisttir. ABD'deki popüler antolojilere katkıda bulunmuştur. 'The Simple Touch of Fate', 'Knit Lit Too' ve 'Chicken Soup for the Soul' bunlardan bazılarıdır. Şiir ve makaleleri Moon Dance, Raven Chronicles, Gowanus Books, Tattoo Highway (iki kez yarışma kazanmıştır), Tryst3, M.A.G., Kritya, river babble, Enlightened Practice, Poet Works Press, Writers against War, Door Knobs and Body Paint (yarışma kazanmıştır) Citizen 32 ve Arabesques Review gibi dergilerde yer almıştır. Hindistan Şiir Derneği, Hindistan Yazını ve Yeni Delhi İngiliz Kültür Derneği 'Riyaz' Yazarlar Grubu üyesidir. Abha Yeni Delhi ve Allahabad'da yaratıcı yazarlık atölyeleri yönetmiş, birkaç senaryo yazmıştır. Uluslararası ödülleri bulunan film yapımcısı Biju Viswanath ile yeni bir film hazırlığı içindedir.

Aine Mac Aodha Kuzey İrlandalı bir yazardır. Kuzeydeki savaşın ve bunu çevreleyen doğal güzelliklerin arasında büyümenin yarattığı mekansal duyarlılık yazılarına esin kaynağı olmuştur. Yetişkin üç çocuğu vardır. Yapıtları Argotist Online, Luciole Press, Arabesque Press, Oasis Press, Red Pulp Writers, Shamrock Haiku, Irish Haiku, Citizen 32, The Herald, Forward Press, New Belfast Arts, Faces of the Goddess, ve Poetry Now gibi dergilerde yer almıştır.

Carla Scarano D'Antonio Lancaster'da eşi ve dört çocuğuyla birlikte yaşamaktadır. İngilizce ikinci dilidir. Lancaster Üniversitesinde yaratıcı yazarlık derslerine ve Manchester'da bulunan Şiir Okuluna devam etmektedir. Yapıtlarını sıklıkla Kendal Brewery Sanat Merkezi'nde ve Lancaster'da Spotlight'da okumaktadır. Lancaster'da toplanan LABA CREW adlı bir yazarlar grubuna dahildir. Otistik çocuğu hakkında yazdığı bir şiir "She Spins Around" Shipwrights, kısa öyküsü "The Different Child" ise First Edition Magazine'de yayımlanmıştır. Ailesiyle Avrupa'da vakit geçirmekten hoşlanmaktadır.

Roberta Burnett'in yayınları son olarak The Bellevue Literary Review, Obsessed with Pipework (London), Beauty/Truth, Naugatuck River Review ve elektronik ortamda www.pirenesfountain.com da yer almıştır. Naugatuck River Review dergisinde (2009) konuk editörlük yapmıştır. *Trying Not to Look* (Flarestack Publishing, England, 2009) ilk şiir kitabıdır. 1973 yılından bu yana,

gazetecilik yapmakta, güzel sanatlar, dans ve tiyatro eleştirileri yazmaktadır.

Şiir dalında Vermont College Fine Arts'dan yüksek lisansını almış, Arizona Eyalet Üniversitesi'nde mezuniyet sonrası çalışması yapmıştır. İngiliz Edebiyatı yüksek lisansını California State Üniversitesi'nden aldıktan sonra, yüksek okul ve üniversitelerde 18 yıl boyunca yazı, anlambilim ve edebiyat dersleri vermiştir.

Abdülkadir Paksoy Darend'e (Malatya) doğdu (1954). Gazi Eğitim Enstitüsü Sosyal Bilimler Bölümü'nü bitirdikten sonra Anadolu Üniversitesi Tarih Bölümü'nde lisans tamamladı. 1979'da İzmit'te öğretmenlik görevine başladı. 1983'te İstanbul'a atandı (Halkalı –Taştepe Ortaokulu). Öğretmenliğinin yanı sıra bir süre İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne devam etti. Doğuda bir köy okulu (İğdır – Taşburun) öğretmenliğine atanınca hukuk öğrenimini bıraktı. Yurdun çeşitli yerlerinde öğretmenlik yaptıktan sonra Ankara'ya demir attı. 2002 yılında Ankara Çankaya Lisesi tarih öğretmenliğinden emekli oldu.

İlk şiirleri Gerçek gazetesinde yayımlandı (1977). İlk şiir kitabı Yeditepe Yayınları arasında çıktı (1984). 1987'de bir grup genç ozanla birlikte Yeni Şiir dergisini çıkardı. 16 sayı yayımlanan bu dergiyi kapatarak ürünlerini 1990'da Ümit Sarıaslan'la birlikte çıkardıkları Anadolu Ekini dergisinde yayımlamaya başladı. Anadolu Ekini, Ocak 2001'e dek aralıklarla 40 sayı yayımlandı.

19 Ocak 1993'te Ankara Sanat Kurumu'nda adına bir toplantı düzenlendi. Bu toplantıda bir konuşma yapan şair Behçet Aysan, onun "toplumcu ve lirik" yapısına dikkat çekti.

2005 yılı sonunda tek başına çıkarmaya başladığı Tan Edebiyat dergisini "nitelikli yeterli ürün ve para sağladıkça" yayımlamayı sürdürüyor.

Abdülkadir Paksoy'un yayımlanmış yapıtları:

Şiir: Ayrılığın ve Ölümün Dışında, Güneş Batarken, Yenigün Aryası, Kadir Bey Tarihi, Usulca (Kıyı dergisi/Nabi Üçüncüoğlu Şiir Ödülü,1992), Hacı Bektaş Destanı, Yaralı Temmuz (Sivas Kıyını), Başak ve Asma (Ankara Güzellemesi, Ümit Sarıaslan ile birlikte), İki Bulut Yardan Aşağı (Kocaeli Üniversitesi Akademik Şiir Ödülü, 1999), Öte – Beri (Behçet Aysan Şiir Ödülü / Övgüye Değer, 2000), Tetik ve Kalem, Tan Ağrısı.

Düzyazı: Pireotu (yazılar), Tarihin Talihsizliği (tarih öğretimi ve öneriler), Dizelerden Denizlere (şiir duyumsama çalışmaları), Anadolu Anadolu (gezi yazıları, Ümit Sarıaslan ile birlikte).

Geoff Cooper İngiliz-İrlanda ve İskoç kökenlidir. MacDiarmid, Kerouac, Whitman ve ders kitapları dışında herşeyi okuduktan sonra, 1970'de üniversiteyi bıraktı. Koyun yetiştiriciliği, kömür madeni işçiliği, Güney Batı Fransa'da çiftçi-

lik, arkeoloji, kitapçılık, dizgicilik gibi alanlarda çalışmıştır. Kimi zaman kendini bir şair olarak tanımlasa da, genel olarak şairliğini bir heves olarak görmektedir. 22 yıldır İskoçya’da yaşamakta olan Cooper, 1994 yılında Hugh MacDiarmid şiir yarışmasını kazanmış, New Writing Scotland’da şiirleri yayımlanmıştır. Yeni şiir kitabı Nisan 2010’da Calderwood Press tarafından yayımlanacaktır.

Scott M. Potter Derin bakabilen bir çocuk olarak, ırmağın kıyısında yalnızca birkaç aile üyesinin tanık olduğu çamurdan heykeller yapardım. Bunlar herhangi bir izleyici kitlesini hedeflemeyen kutsal doğa heykelleriydi. Ancak, 1989’da bir kaya tırmanışı sırasında düştükten sonra, düşünmeye ve bunları derinden kavramaya başladım. Bu olay sürekli ve tutarlı olarak Doğanın her yerinde farklı yüzler görme yeteneğimi arttırdı.

Sanat ve iş alanlarındaki lisans diplomalarım yöneticilik konusunda uzmanlaşmamı sağladı ve şirket bilgisini sanatı ve kar amacı gütmeyen girişimleri dönüştürmek için kullanma arzusu uyandırdı. Ekonominin kötüye gitmesi bir eksen kaymasına neden olarak, mitolojiye yönelmemi sağladı. Simya, psikoloji ve sanatla tamamlanan, peyzaj ve mekanın yeniden biçimlendirilmesi yoluyla ortak olarak yaratılan mabedin güç verdiği mitoloji çalışmalarım, beni sanatçının bir birey olarak kendi sanatsal çabaları aracılığıyla dönüşümü nasıl gerçekleştirebileceğini araştırmaya yöneltti.

Sanat ya ilerler, ya da başarısızlığa uğrar.

Sanatım (şiir, resim, heykel, piyano, fotoğrafçılık) sanatsal tezahürleri ve ruh halleri bakımından özdeş olan Doğa ve insan doğası üzerinde eş zamanlı olarak düşünmeyi hedeflemektedir. Simgeselliğin insan bilinci üzerinde yapabileceği sağaltıcı ve besleyici dönüşümsel etkileri yeniden vurgulamak için Dünya Ağacı’nın yenilenmesi üzerinde odaklanmaktayım.

Anjan Sen 1951 yılında Kalküta’da doğdu. Aynı şehirde işletme eğitimi gördü ve ciddi olarak yazı yazmaya 1971’de başladı. “AAMRAA” (1968 –69) ve “Dui Banglar Kovita”(1970 –72) adlı Bengalce edebiyat dergilerinin editörlüğünü yaptı. 1975 yılından beri Udaya Narayana Singh ve Subha Chakraborti - Dasgupta ile birlikte Bengalce yayımlanan edebiyat eleştirisi dergisi “gaNgeopOttro”nun editörlüğünü yapmaktadır. Sen 1985 yılında Amitabha Gupta ile birlikte Uttaradhunik (Modernizmin Ötesinde) edebi bilinç hareketini başlatmıştır. Bengalce şiir kitapları: *Kathabarta*, 1974 (*Söyleşi*), *Paath Bharatbarsha*, 1981 (*Hindistan’ı Okumak*) - Ganesh Pyne’in illüstrasyonları ile birlikte, *Tin Bisswe Din Rattri*, 1988 (*Üç Dünyada Günler ve Geceler*), *Goud Bochon*, 1989 (*Gau Konuşması*), *Goud Bochon Kothon Bisswo* (*Gaud Konuşması*) *Bhando Bevan-do*, 2002 (*Toprak Kaseden Evrene*), *Ghor Bahir*, 2007 (*Dışardaki Oda*), Austric Seçkisi: Anjan Sen özel sayısı). Edebiyat eleştirisi ve sanat eleştirisi alanlarında sayısız yazısı bulunan Sen’in, Rabindranath Tagore’un resimleri hakkında İngilizce yayımlanan *The Great Journey For Forms* (Biçimlerin Peşinde Büyük Yolculuk) ve folk müziği hakkında yazdığı *Banglar Lokgan o Sampodyik Ooikya*,

2009 adlı kitapları bulunmaktadır.

Uluer Aydoğdu 1964 yılında Saray/Tekirdağ'da doğdu. İlkokul ve ortaokulu İstanbul ve Kayseri'de bitirdi. Lise öğrenimini ise Ankara'da tamamladı. İngiliz Dili ve Edebiyatı okudu. 2001 yılında aşkın peşinden İzmir'e geldi. İçgüdüyü, hayvanı, doğal olanı, özgürlüğü hep sevdi. Aşk, şiiri, şenliği: "Ey kavmim patikalara küsme!.."

Üç şiir kitabı var: Yaşlı Büyücünün Memeleri, Prospero Yayınları, 1994, Ankara, Hayal/Et Hiç Bitmeyecek Çünkü, Pervaz Yayınları, 2005, Ankara, Sözcük İçinde Sözcük En İçte Sen, Denizsuyukasesi, 2006, İzmir.

İlk şiirleri Çağdaş Türk Dili dergisinde yayımlandı. Daha sonra yazıları ve şiirleri Eşik, ÖyküŞiir, Kum, Şiir Ülkesi, Ada, Figan-Edebiyat, Lal, Kavram Karmaşa, Pencere, Mavi Yaren, Denizsuyukasesi, Bireylikler, Şiiri Özlüyorum, Eski, Andız, Damar, Koridor, Sınırdaki, Şiirce, Şehir, Tan, Lacivert, İle, Mühür, Patika, Dize, Onaltıkırkbeş, Sincan İstasyonu, Dünya Kitap eki, Cumhuriyet Kitap Eki gibi dergilerde yayımlandı, yayımlanıyor.

2003 yılından bu yana DENİZSUYUKASESİ adlı bir fanzin/dergi çıkarıyor.

Charles Clifford Brooks III şiirleri The Dead Mule, Eclectica, Gloom Cupboard, Cerebration, Underground Voices, Alba, Deep South, The Istanbul Literary Review, Prick of the Spindle, Conversations, Nibble ve Semaphore gibi dergilerde yayımlanmıştır. Literary Magic Magazine'in Şiir Editörüdür. Şiirleri Joe Milford Show'da yer almıştır. Her sanatçının Gerilla Şiir Projesine katılması gerektiğine inanmaktadır. İlk şiir kitabı *Whirling Metaphysics* Leaf Garden Press tarafından yayımlanacaktır.

Fabiano Alborghetti 1970 yılında Milano'da doğdu, halen Lugano'da yaşamaktadır. 2008'de Pro Helvetia (İsviçre Kültür Vakfı) tarafından Ticino Kantonuna verilen dört edebiyat ödülünden birini kazandı. Aynı yıl San Francisco'da İtalyan Kültür Derneğinin davetlisi olarak İtalya'yı *VIII Giornata della lingua italiana nel mondo*'da temsil etti. İsviçre Genel Konsolosunun daveti üzerine *International Poetry Festival Other Words*'de yer aldı. 2009 yılında Slovenya'da düzenlenen *International Poetry Festival dnevi poezje in vina* çerçevesinde İsviçre'yi temsil etmek üzere davet edildi.

Şiirleri birkaç şiir antolojisinde yer aldı. Çeşitli yayınevlerinde danışman editör olarak görev almasının yanı sıra farklı edebiyat dergileriyle çalışmaktadır. En son kitabı *Registro dei fragili* Casagrande Editore tarafından 2009'da yayımlandı. "Moving Words" adlı programa dahil edilen kitabın Fransızca çevirisi Editions d'En Bas (Lausanne) tarafından kısa süre içinde yayımlanacaktır.

Fiona Tomkinson 1997 yılından beri görev yaptığı Yeditepe Üniversitesi İngiliz Edebiyatı Bölümü'nde Yardımcı Doçenttir. Oxford Üniversitesi'nden lisans ve

yüksek lisans derecelerini, Boğaziçi Üniversitesi'nden doktorasını almıştır. Fransızca, Almanca ve Türkçe'den çeviriler ve özgün şiirlerinin yanında edebiyat ve felsefe alanlarında çok sayıda makale yayımlamıştır.

Baki Yiğit 1954 yılında Aydın'da doğdu. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. Ankara'da bir Japon firmasında ve Türk-İngiliz Kültür Derneği'nde kısa sürelerle yönetici yardımcılığı yaptıktan sonra Kültür Bakanlığı'na bağlı bir kuruluştaki görevi alarak İzmir'e yerleşti. Daha sonra çalıştığı özel bankadan emekli oldu.

Edebiyatla çocukluğundan beri ilgilenmektedir. İlk öyküsü 1968'de Çocuk Bahçesi dergisinde çıktı. 1972'de ülke çapındaki bir amatör genç şairler yarışmasında 3'üncülük, 1973'te Ankara'da çıkan Sesimiz dergisinin şiir yarışmasında mansiyon kazandı.

1986'da Karşı Edebiyat dergisinin çıkışına katkıda bulunmuş, 1987'de İz Yayınları'nı kurarak bazı yetenekli genç şair ve öykücülerin ilk ya da ikinci kitaplarının basılmasını sağlamıştır.

Çok az yayımladığı şiir, öykü ve çevirileri, çeşitli dergi ve kitaplarda yer almaktadır.

Dr. Nesrin Eruysal edebiyat eleştirmeni ve çevirmendir. Dokuz Eylül Üniversitesi, Ankara Üniversitesi ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde çalıştı. Lehigh Üniversitesi'nde iki dönem konuk akademisyen olarak bulundu. *Şirket Dini* (Mediacat, 2002) ve *Ceokrası: İnsan Merkezli Şirket Yönetimi* (Mediacat, 2005) adlı çeviri kitapları yayımlandı. Edebiyat ve Jung psikolojisi arasındaki bağlantıları irdeleyen makaleleri bulunmaktadır. Conversation Poetry Quarterly adlı derginin Türkçe versiyonu olan Söyleşi Üç Aylık Şiir Dergisinin editörlüğünü yapmaktadır.

BIOGRAPHIES

Kenneth Rosen worked as a Professor of English at the University of Southern Maine for many years. His first collection of poems, *Whole Horse*, was selected by Richard Howard for the Braziller Poetry Series. Others are *The Hebrew Lion*, *Black Leaves*, *Longfellow Square*, *Reptile Mind*, *No Snake No Paradise*, *The Origins of Tragedy*, *Homo Politico* and *Cyprus Bad Period*. He spent a sabbatical semester as Balkan Scholar at the American University in Bulgaria teaching American poetry and 20th century fiction, and returned there again as a Fulbright professor. A second Fulbright award brought him as Senior Scholar to Minya University in Upper Egypt. His sojourns in Eastern Europe and the Middle East have had a major impact on his teaching and writing. Widely published in America, Rosen is currently working on *The Goat's Mirror*, a novel.

Alfred Corn was born in Bainbridge, Georgia, in 1943. He grew up in Valdosta, Georgia, and received his B.A. in French literature from Emory University in 1965. He was awarded an M.A. in French literature from Columbia University in 1967, his degree work including a year spent in Paris on a Fulbright Fellowship and two years of teaching in the French Department at Columbia College.

His first book of poems, *All Roads at Once*, appeared in 1976, followed by *A Call in the Midst of the Crowd* (1978), *The Various Light* (1980), *Notes from a Child of Paradise* (1984), *The West Door* (1988), and *Autobiographies* (1992). His seventh book of poems, titled *Present*, appeared in 1997, along with the novel *Part of His Story. Stake: Selected Poems, 1972-1992*, appeared in 1999, followed by *Contradictions* in 2002, which was a finalist for the Oklahoma Book Award.

Corn has also published a collection of critical essays titled *The Metamorphoses of Metaphor* (1989), a study of prosody, *The Poem's Heartbeat* (1997), and a work of art criticism, *Aaron Rose Photographs* (Abrams, 2001). A frequent contributor to The New York Times Book Review and The Nation, he also writes art criticism for *Art in America* and *ARTnews* magazines. Corn has received fellowships and prizes from the Guggenheim Foundation, the National Endowment for the Arts, the Academy and Institute of Arts and Letters, the Academy of American Poets, and the Levinson Prize from *Poetry* magazine.

He has taught at the City University of New York, Yale, Connecticut College, the University of Cincinnati, U.C.L.A., Ohio State University, Oklahoma State University, and the University of Tulsa. He held the Amy Clampitt Residency in Lenox, Massachusetts, for 2004-2005, and is teaching a course at the Poetry School in London for 2005-2006.

Reshma Aquil was born in 1955 in Allahabad, India. Educated at St. Mary's Convent and later, University of Allahabad, where she received her M.A. and Ph.D. She is currently teaching in the Department of English, specialising in 19th century Literature, at the University of Allahabad. Her first book of poetry, *Sleeping Wind* was published by Ethos in 2001. Her poems have appeared in *Poetry India: Voices of Many Worlds* (British Council Division and the Poetry Society, India).

John Muckle is a British writer who has published works of fiction, poetry and criticism. Born in Surrey, he has lived most of his adult life in Essex and London. In the 1980s he initiated the Paladin Poetry Series and was General Editor of its flagship anthology *The New British Poetry* (Paladin, 1988). His books include *The Cresta Run* (short stories), *Cyclomotors* (a novella with photographic illustrations), *Firewriting and Other Poems* (Shearsman Books, 2005) and a recently published novel, *London Brakes* (Shearsman, 2009).

Immanuel Mifsud was born in Malta in 1967. He has published five poetry collections, including a collection of travel poems, *KM* (Malta: Klabb Kotba Maltin: 2005) in bi-lingual edition with translations by Maria Grech Ganado and *Confidential Reports* (Ireland: Southword Editions, 2005) with translations by Maurice Riordan and Adrian Grima. With Adrian Grima he has also co-authored a book of poetry about climate change. He has also published six collections of short stories, including *L-Istejjer Strambi ta' Sara Sue Sammut* (Sara Sue Sammut's Strange Stories) which won the national literary award for 2002, the highly controversial *Kimika* (Chemistry) and the most recent *Stejjer li ma Kellhomx Jinkitbu* (Stories Which Shouldn't Have Been Written). Immanuel Mifsud also writes for children with a collection of short stories and the latest publication a collection of lullabies *Orqod, Qalbi, Orqod* (Sleep, My Love, Sleep). Immanuel Mifsud teaches literature at the University of Malta College.

Cem Uzungüneş was born in Razgrat, Bulgaria, in 1962. He spent his childhood in Ezerçe, a village of Razgrat, and in Aydın after his family's immigration to Turkey. He graduated from Kuleli Military High School and Hacettepe University, English Language and Literature Department. Since 1988 his poems have been published in various literary magazines including *Adam Sanat*, *Argos*, *Defter*, *Varlık*, *E*, *Kitap-lık*, *Mahfil*, *Heves*, and *The Dirty Goat*. He has also published articles about poetry and poems in *Virgül*, *Kitap-lık* and *Mahfil*. His first poetry book *Soluğan* (Swell) was awarded the Ministry of Culture's 75th Anniversary Poetry Achievement Award. His second book *Arzu Evi* (The House of Desire) was published by Yapı Kredi Publications in 2005.

Carlos Barbarito Born in Pergamino, Buenos Aires, Argentine, 6 February 1955.

Prizes:

Prize Francisco Lypez Merino.

Prize Foundation Alejandro González Gattone.

Prize Concurso Régimen de Fomento a la Producción Literaria Nacional y Estímulo a la Industrial Editorial, Fondo Nacional de las Artes.

Prize Bienal de Crítica de Arte Jorge Feinsilber.

Prize Tierras Planas.

Prize Fundación Argentina para la Poesía.

Gran Premio Libertad.

Prize Raúl Gustavo Aguirre of the Sociedad Argentina de Escritores.

Prize César Tiempo.

Mention Concurso Revista Plural, México.

Third Prize Fundación INCA.

Mention of Honour Leopoldo Marechal y Carlos Alberto Díbole.

Third Prize Enrique Pezzoni of the Centro de Estudiantes de Filosofía y Letras of the University of Buenos Aires.

Prize Iparraguirre Saria.

Prize Hespérides.

Published Poetry Books: Poesía quebrada (1984), Teatro de lirios (1985),  xodos y trenes (1987), P ginas del poeta flaco (1989), Caballos y otros poemas (1990), Bestiario de amor (1992), Viga bajo el agua (1992), Meninas. Desnudo y la m scara (1992), El peso de los d as (1995), La luz y alguna cosa (1998), Desnuda materia (1999), Puntos de fuga (2002), La orilla desierta (2003), Piedra encerrada en piedra (2004), Figuras de ojo y sombras (2005).

Koray Feyiz A Turkish poet, born in Istanbul in 1961, Koray Feyiz studied Geodesy and Photogrammetry Engineering, and Urban Planning, at Karadeniz Technical University, and at Middle East Technical University. He completed his doctoral dissertation on Urban Psychology. Feyiz is currently engaged in research on Geographic Information Systems and Remote Sensing. His first published poem appeared in one of Turkey’s most prestigious literary magazines, Varlık, in 1987. His poems and prose essays have continued to appear in numerous Turkish literary magazines over the last two decades. He has also published five collections of his poetry: *Mezarlar Eskimedi (The Graveyard is Not Exhausted,  z, 1987)*, *Bir Mektupta İki Yalnızlık (Two Solitudes in One Letter, Engin, 1988)*, *Ben O Issız O Yorgun Şehir (I Am a Desolate, Exhausted City, Prospero, 1995)*, *Uhrevi Zorba (The Metaphysical Autocrat, Urun, 1995)*, *D şle Gelen (To You Who Arrived in a Dream, Suteni, 1995)* and *Seni Bağışladım Ç nk  Beni Çok  zd n (Cause of My Grief, I Forgive You, Hera, 1999)*. He is finishing a new book of poems, scheduled for publication in 2010.

Ken Fifer’s poems have appeared in Ploughshares, Barrow Street, The Partisan Review, and many other magazines. His most recent collection is *After Fire* (March Street Press, 2007). He has co-translated, with Nesrin Eruysal, four poems from Edip Cansever’s long poem “Women Playing Bezique” as well as work by other Turkish poets. He is a Professor of English at Penn State University, Berks campus, and lives in eastern Pennsylvania with his wife Elizabeth.

Mark Cobley was born in Cheshire, England and now lives in the High Peaks of Derbyshire. He has had poems published in a number of magazines in England and America. He was recently runner-up in the Manchester Cathedral International Religious Poetry Competition and the first part of his long poem *The Flaming Man* was published by Parameter Magazine (UK) as a chapbook. He has recently completed the second and third part of the *The Flaming Man*, and is currently working on two projects, *dove flock*, a sequence of poems about the Pleiades and *New York Poems*.

Thor Stefansson was born in Reykjavík in 1949. He studied French, psychology and linguistics at the universities of Aix-en-Provence, Iceland and Paris. He teaches French. His ninth original book of poems will be published in Iceland in January and his ninth volume of poems translated from French, an anthology of African poets writing in French was published last December. He is the chief

editor of French-Icelandic dictionaries and author of a French grammar book for Icelandic pupils. He has also translated French comic strips.

His poetry books: *Haustregnið magnast*, 1989 (Autumn Rain Magnified), *Í gróðurreit vorsins*, 1990 (In the Green of Spring), *Hjartarætur í snjónum*, 1995 (Heart-Roots in the Snow), *Ljóð út í veður og vind*, 1998 (Poems for Weather and Wind), *Í ljósi þínu*, 2003 (In your Light), *Söngvar*, 2006 (Songs), *Hlaupár*, 2007 (Leap Year) and *Kvölds og morgna*, 2009 (Night and Day)

Among his translations are: Guillevic, *Skáldskaparmál*, 1997 (Art poétique), Guillevic, *Söngurinn*, 2002 (Le chant), Guillevic, *Hún*, 2004 (Elle), Guillevic, *Lofsöngur*, 2004 (Magnificat), Guillevic, *Ljóðrænur*, 2004 (Lyriques), Thór Stefansson, *25 poètes islandais d'aujourd'hui*, 2004, Louise Blouin og Bernard Pozier, *Québecskáld – Sýnisbók*, 2005 (Poètes québécois, Anthologie), Thór Stefansson, *Fuglar, eldingar og fleiri andrár*, Ljóð frönskumælandi skáld frá Belgíu, 2008 (Poems by French-Speaking Poets from Belgium) Thór Stefansson, *Trumbur og strengir*, and Ljóð frönskumælandi skálda frá Afríku, 2009 (Poems by French-Speaking Poets from Africa).

Tree Riesener According to one critic, Tree Riesener writes provocative poetry of spiritual surrealism, political gnosticism and permutations of love. She is the author of three poetry chapbooks: *Liminalog*, a collection of ghazals and sijo (Inmates Run The Asylum Press, 2006), *Angel Poison* (Pudding House Publications, 2007) and *Inscapes* (Finishing Line Press, 2008).

She has published poetry and prose in numerous literary magazines, including Ditch, The Istanbul Literary Review, Anemone Sidecar (forthcoming), 5_Trope, Evergreen Review, Ginosko, Blue Fifth Review, Loch Raven Review, Pindeldyboz, Identity Theory, Blood Lotus, Boxcar Poetry Review, Belletrist Review, NEBO, Acclaim, The Source, Hinge, Schuylkill Valley Review, Diner, Mad Poets Review, Albatross/Anabiosis, Lynx, The Ghazal Page, Fine Print, Ernest Hilbert's E-Verse Radio.

Three short stories have been staged in the Writing Aloud productions of InterAct Theatre, Philadelphia. A winner in the Authors in the Park Short Story Competition, she has won three first prizes at the Philadelphia Writers Conference for the Short-Short Story and the Literary Short Story and was a Semi-Finalist in the Pablo Neruda Poetry Competition. In 2009 she was a Finalist for Black Lawrence Press's Hudson Prize.

During summer 2002, she was a Hawthornden International Writing Fellow at Hawthornden Castle, Scotland. In 2004, she was awarded the inaugural William Van Wert Memorial Fiction Award by Hidden River Arts.

Barbara Crooker is the author of one previous collection of poetry, *Radiance*, which won the 2005 Word Press First Book competition and was a finalist for

the 2006 Paterson Poetry Prize. Her poems have appeared in many journals and anthologies, including *Good Poems For Hard Times*; *Sweeping Beauty: Contemporary Women Poets Do Housework*; *Red, White, and Blues in America*; and *Boomer Girls*. Her work has been featured on Verse Daily and read by Garrison Keillor on NPR's The Writer's Almanac. She is the recipient of three Pennsylvania Council on the Arts Creative Writing Fellowships, twenty-four Pushcart Prize nominations, and a number of other awards: the 2006 Ekphrastic Poetry Award from Rosebud, the 2004 WB Yeats Society of New York Award, the 2004 Pennsylvania Center for the Book Poetry in Public Places Poster Competition, the 2003 Thomas Merton Poetry of the Sacred Award, the 2003 "April Is the Cruellest Month" Award from Poets & Writers, and others.

Hedy Habra (born Sabbagh) is of Lebanese origin. She was born in Heliopolis, Egypt and has lived in both countries. She received a B.S. in Pharmacy from the Faculté Française de Médecine et de Pharmacie of Beirut, S.J. After residing several years in Brussels she came to Kalamazoo, Michigan.

She obtained her Ph.D. in Spanish Literature from Western Michigan University where she teaches Language and Literature courses. Her doctoral dissertation explores the function of the visual in the creation of subworlds in the narrative of the Peruvian novelist Mario Vargas Llosa. Her critical essays on numerous Spanish and Latin American authors have appeared in refereed journals such as *Revista de Estudios Hispánicos*, *Alba de América*, *Explicación de Textos Literarios*, *Confluencia*, *Hispanic Journal*, *Hispanófila*, *Afro-Hispanic Review*, *Chasqui*, *Latin American Literary Review* and *Inti* among others.

She earned an M.A. in English Literature, an M.F.A. in Fiction and Poetry and an M.A. in Spanish Literature from Western Michigan University. Her poetry and fiction in French, Spanish and English have appeared in magazines such as *Linden Lane Magazine*, *Negative Capability*, *Mizna Literary Journal*, *Sulphur River Review*, *Parting Gifts*, *Letras Femeninas*, *Hofstra Hispanic Review*, *Puerto del Sol*, *The New York Quarterly*, *Nimrod* and *Poet Lore*.

Her poetry and fiction have also appeared in several anthologies including *Inclined to Speak: An Anthology of Contemporary Arab American Poetry*, edited by Hayan Charara, U of Arkansas Press, in *Come Together: Imagine Peace*, edited by Philip Metres, Ann and Larry Smith, Harmony Series Bottom Dog Press. Her work also appears in *Poetic Voices Without Borders Vol. 2* edited by Robert Giron, Gival Press and *Dinarzad's Children: An Anthology of Contemporary Arab American Fiction 2nd Edition*, edited by Pauline Kaldas and Khaled Mat-tawa, U of Arkansas Press. Her translations from Spanish are forthcoming in *The Anthology of Dominican Poets* edited by Nathalie Handal.

Her poetry manuscript, *Tea in Heliopolis* is under consideration and she is currently working on a collection of short stories.

Abha Iyengar is an internationally published freelance writer and poet. Her work has appeared in several anthologies, magazines and literary journals, both in print and online. She is a Kota Press Poetry Anthology contest winner. Her story, 'The High Stool' was nominated for the Story South Million Writers Award. She has won several literary contests. She is a member of The Poetry Society of India and 'Riyaz' Writer's Group at The British Council, New Delhi. Abha is a social activist who is against all forms of aggression and injustice.

She has contributed to popular anthologies in the U.S. 'The Simple Touch of Fate', 'Knit Lit Too' and 'Chicken Soup for the Soul' are some of these. Her poems/articles/essays have appeared in literary journals like Moon Dance, Raven Chronicles, Gowanus Books, Tattoo Highway (twice contest winner), Tryst3, M.A.G., Kritiya, river babble, Enlightened Practice, Poet Works Press, Writers against War, Door Knobs and Body Paint (contest winner) Citizen 32, Arabesques Review among others. She is a member of The Poetry Society of India, Writing in India, and 'Riyaz' Writer's Group at The British Council, New Delhi.

Abha has conducted creative writing workshops in New Delhi and Ahmedabad. She has written several screenplays. She is developing her new film with the award winning international film maker Biju Viswanath.

Aine Mac Aodha is a writer from the North of Ireland. Her sense of place growing up amid the war in the north, and the beauty surrounding it, inspires her writing. She has three grown-up children. Published in Magazines including, *Argot-ist online*, *Luciole Press*, *Arabesque Press*, *Oasis Press*, *Red Pulp Writers*, *Shamrock Haiku*, *Irish Haiku*, *Citizen 32*, *The Herald*, *Forward Press*, *New Belfast Arts*, *Faces of the Goddess*, and *Poetry Now*.

Carla Scarano D'Antonio lives in Lancaster with her husband and four children, English is her second language. She attends Creative Writing courses at Lancaster University and with the Poetry school in Manchester. She often reads her writings at the Brewery Arts centre in Kendal and at Spotlight in Lancaster. She is also part of a group of writers, called LABA CREW, who meets in Lancaster. She published a poem about her autistic child (*She Spins around*) on Shipwrights, and a short story (*The Different Child*) on First Edition Magazine. She loves spending time with her family around Europe.

Roberta Burnett's most recent publications are The Bellevue Literary Review, Obsessed with Pipework (London), Beauty/Truth, Naugatuck River Review, and online at www.pirenesfountain.com. She was later a guest editor for Naugatuck River Review (2009). Her first book of poems is Trying Not to Look (Flarestack Publishing, England, 2009). Since 1973, she has been a general features journalist and a fine arts, dance, and theater reviewer in magazines and newspapers.

Her M.F.A. in poetry (2000) is from Vermont College of Fine Arts, Montpelier, Vermont, with post-graduate work at Arizona State University. Her B.A. and

M.A. in English are from California State University, Long Beach, allowing her to teach writing, semantics, and literature at colleges and universities for 18 years.

Abdülkadir Paksoy was born in Darende (Malatya) in 1954. He graduated from Gazi Institute of Education Social Sciences Department and Anatolian University, History Department. He began his teaching career in İzmit in 1979. He began to study law at Istanbul University. He discontinued his law education when he was assigned to a village school in Eastern Anatolia. After teaching history at various schools, he settled in Ankara. His first poems were published in *Gerçek* newspaper in 1977. His first book of poems was published by Yeditepe Publications (1984). He initiated *Yeni Şiir Dergisi* in collaboration with a group of young poets and published 16 volumes. He started *Anadolu Ekini*, another literary magazine with Ümit Sarıaslan in 1990. When Ankara Art Institution held a gathering in his name on 19 January 1993, Behçet Aysan gave a talk and drew attention to Paksoy's collectivist and lyrical leanings. He continues to publish *Tan Edebiyat Dergisi* when he has appropriate submissions and financial means.

His publications:

Poetry

Ayrılığın ve Ölümün Dışında (Except For Separation and Death), Güneş Batarken (As the Sun Sets), Yenigün Aryası (An Aria for the New Day), Kadir Bey Tarihi (The History of Kadir Bey), Usulca (Quietly) (Kıyı dergisi / Nabi Üçüncüoğlu Poetry Award, 1992), Hacı Bektaş Destanı (The Epic of Hacı Bektaş), Yaralı Temmuz-Sivas Kıyımı (The Wounded July -Sivas Massacre), Başak ve Asma (Ear of Grain and Vine - a folk lyric in praise of Ankara, with Ümit Sarıaslan), İki Bulut Yardan Aşağı (Two Clouds Down the Precipice - Kocaeli University Academic Poetry Award 1999), Öte – Beri (This and That - Behçet Aysan Poetry Award /special distinction award, 2000), Tetik ve Kalem (The Trigger and the Pen) and Tan Ağrısı (Pain of Dawn).

Prose

Pireotu (Fleabane) (essays), Tarihin Talihsizliği (Misfortunes of History) (history teaching and suggestions), Dizelerden Denizlere (From Lines to the Seas) (works on poetical perception) and Anadolu Anadolu (Anatolia, Anatolia) (travelogues with Ümit Sarıaslan).

Geoff Cooper Irish-English with Scottish ancestry. After reading MacDiarmid, Kerouac and Whitman and anything except his course books, he dropped out of university in 1970. Variegated and imperceptibly distinguished career includes sheep-farm, coalyard, farm work in South West France, archaeology, bookshops, typesetter and various supermarkets. Sometimes describes himself as a poet but usually regards that as an aspiration. Scotland, for twenty-two years is his home. He won Hugh MacDiarmid Competition in 1994. His poems have appeared in New Writing Scotland. His book is due from Calderwood Press in

April 2010.

Scott Michael Potter Seeing deeply as a child, I crafted mud sculptures creek-side that only a few family members ever witnessed. They were sacred nature sculptures not intended for audiences. Yet, I began seeing deeper than ever pondered after reflecting on a rock-climbing fall, in 1989, which event seems to have precipitated the ability to continually and consistently recognize faces within all of Nature.

Degrees in art and business led to the desire to master management and bring that corporate knowledge into a reforming of art and nonprofit ventures for their betterment. The downturned economy caused a shift in focus, which centered upon mythology. Complementing the mastering of the study of mythology, with parallel studies into alchemy, psychology, and art, tempered by the co-creation of sanctuary through landscaping and remodeling of home, has led to exploring how the individual artist transforms within their own artistic endeavors.

Art either moves or fails.

Thus, my art (poetry, painting, sculpture, piano, photography) seeks to explore and reflect on itself as it represents reflections upon, of and by Nature and human nature simultaneously which are seen as synonymous in their manifestations and psychologies. My current work centers on revisioning the World Tree, in order to reemphasize the great importance of this symbology for humanity and the healing and nurturing transformative effects it can have on human consciousness.

Anjan Sen was born in Kolkota in 1951. He studied commerce and shipping management at Kolkata, and started serious writing in 1970. He edited Bengali Literary Magazines-”AAMRAA” (1968–69),”Dui Banglar Kovita”(1970 –72). He is currently editing “gaNgeo pOttro “ (1975-) a Bengali journal of literary theory (present co-editors Udaya Narayana Singh and Subha Chakraborti-Dasgupta). Sen initiated Uttaradhunik (Beyond Modernism) literary consciousness movement along with Amitabha Gupta and others in 1985. His collections of poems in Bengali include *Kathabarta*, 1974 (*Conversation*), *Paath Bharatbarsha*, 1981 (*Reading India*) with illustrations of Ganesh Pyne, *Tin Bisswe Din Rattri*, 1988 (*Days and Nights Over Three Worlds*), *Goud Bochon*, 1989 (*The Gaur Speech*), *Goud Bochon Kothon Bisswo* (*The Gaud Speech*), *Bhando Bevando*, 2002 (*From Earthen Pot to Universe*), *Ghor Bahir*, 2007 (*The Room Outside*) and *Collected in Austric: Special issue on Anjan Sen*. He has also published numerous articles on literary criticism and art criticism. He has a book in English: *The Great Journey for Forms*, 2009 (on paintings of Rabindranath Tagore). He has also published *Banglar Lokgan o Sampodyik Ooikya*, 2009 (*Folk Songs of Bengal and Communal Harmony*).

Charles Clifford Brooks III has been published in *The Dead Mule*, *Eclectica*, *Gloom Cupboard*, *Cerebration*, *Underground Voices*, *Alba*, *Deep South*, *The Istanbul Literary Review*, *Prick of the Spindle*, *Conversations*, *Nibble*, and *Semaphore*. He is currently Poetry Editor for *Literary Magic Magazine*. Charles Clifford's poetry has been featured on the Joe Milford Poetry Show. He believes every artist should join The Guerilla Poetics Project. His first book of poetry, "Whirling Metaphysics", will be published by Leaf Garden Press.

Fabiano Alborghetti was born in Milano (Italy) in 1970 and lives in Lugano (Switzerland). In 2008 he gained one of the four literary aid grants allocated by Pro Helvetia (the Swiss Foundation for Culture) for the Canton Ticino. The same year – in San Francisco - he represented Italy for the *VIII Giornata della lingua italiana nel mondo* as per invitation of the Italian Cultural Institute as well as Switzerland at the International Poetry Festival *Other Words* as per invitation of the General Consulate of Switzerland. In 2009 he was invited to represent Switzerland at the International Poetry Festival *dnevi poezje in vina* in Slovenia.

His poetry is included in several poetry anthologies and he collaborates closely with different literary magazines as well as various publishing houses as consultant editor.

His latest book, *Registro dei fragili* was published in 2009 by Casagrande Editore. The book is inserted in the program "Moving Words" and translations in French is scheduled to be published shortly by Editions d'En Bas, Lausanne.

Uluer Aydoğdu was born in Saray / Tekirdağ in 1964. He studied English Language and Literature. Following love, he moved to Izmir in 2001. He has always cherished instincts, animals, anything natural and free, as well as love, poetry and rejoicing: "O my tribe don't be cross with the paths!.."

He has three poetry books: *Yaşlı Büyücünün Memeleri*, (The Breasts of the Old Witch, Prospero Publishers, 1994), *Hayal / Et Hiç Bitmeyecek Çünkü*, (Imagined / Cause This Will Never End, Pervaz Publishers, 2005) and *Sözcük İçinde Sözcük En İçte Sen*, (The Word Within Word, You Dwell Deep Within, Denizsuyukasesi, 2006).

His first poems were published in *Çağdaş Türk Dili*, a prominent literary magazine. His articles and poems have been published in numerous magazines including *Eşik*, *Öykü Şiir*, *Kum*, *Şiir Ülkesi*, *Ada*, *Figân-Edebiyat*, *Lal*, *KavramKarmaşa*, *Pencere*, *Mavi Yaren*, *Denizsuyukasesi*, *Bireylikler*, *Şiiri Özliyorum*, *Eski*, *Andız*, *Damar*, *Koridor*, *Sınırdaki*, *Şiirce*, *Şehir*, *Tan*, *Lacivert*, *İle*, *Mühür*, *Patika*, *Dize*, *Onaltıkkırkbeş*, *Sincan İstasyonu*, *Dünya Pull-Out Book Reviews* and *Cumhuriyet Pull-Out Book Reviews*.

He has been publishing a magazine called *Denizsuyukasesi* (A Bowl of Sea water) since 2003.

Fiona Tomkinson is Assistant Professor in the English Dept at Yeditepe University where she has taught since 1997. She has a BA and an MA in English from Oxford University and an MA and PhD in Philosophy from Bogazici University. She has published a number of articles in the areas of literature and philosophy as well as original poems and translations from French, German and Turkish.

Baki Yiğit was born in Aydın in 1954. He graduated from Ankara University, Political Science Faculty, International Relations Department. After shortly working as an assistant manager for a Japanese company and an officer for The Turco-British Association in Ankara, he moved to Izmir to serve The Ministry of Culture. Afterwards, he worked for a private bank, and got retired.

His first short story was published in Çocuk Bahçesi, a magazine for children, in 1968. He won the 3rd prize at a countrywide poetry competition among young amateurs in 1972, and he was mentioned at a competition organized by Sesimiz, a literary magazine issued in Ankara, in 1973. He contributed to start issuing Karşı Edebiyat, a literary periodical, in 1986. He established “İz Publications” in order to provide some young and talented poets and short story writers publish their first or second books in 1987.

His poems, short stories and translations which he rarely published have been seen in various periodicals and books.

Nesrin Eruysal is a literary scholar and translator of two books, *Corporate Religion* (Mediacat, 2002) and *A Company of Citizens* (Mediacat, 2005). She worked at Dokuz Eylül University, Ankara University and Middle East Technical University. She spent two sabbatical semesters at Lehigh University as a visiting scholar. She has published a number of articles that explore the relationship between literature and Jungian thought. She is currently editing Soylesi Poetry Quarterly, the Turkish version of Conversation Poetry Quarterly.

The Conversation International Poetry Project'in bir parçasıdır

Part of The Conversation International Poetry Project

Kapak Resmi /Cover Image:

Mnemosyne-Atlas

By: Aby M. Warburg

© 2010